Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIV. № 92 JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, MAY 15, 1997 CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ЧЕТВЕР, 15-го ТРАВНЯ 1997 р. Ч. 92 РІК CIV.

Підписано договір про українсько-білоруський кордон

Київ. — Президент Білорусі Алєксандр Лукашенко, який хотів би знову бачити на місці колишнього СССР єдину державу, підписав 12-го травня зі своїм українським партнером Леонідом Кучмою три домовлення, які формально визначають кордон між двома країнами завдовжки 1,200 кілометрів, повідомили засоби масової інформації.

Виступаючи на пресконференції після підписання домовлень, Л. Кучма сказав, що 1,200-кілометровий кордон оформлено без жодного пострілу. А. Лукашенко, який уклав минулого місяця союзний договір з Росією і який неодноразово закликав три слов'янські держави об'єднатися, заявив, що кордони існують не для того, щоб розділяти народи.

Україна, маючи прохолодні відносини з Москвою, почала подібний процес позначення кордонів з Росією, однак російська сторона, покликаючись на брак грошей, сповільнює переговори. Побоюючись, що російсько-білоруський союз означатиме повну контролю Росії над Білоруссю, Україна намагається впливати на Мінськ шляхом підтримання добрих відносин.

Говорячи про об'єднання Білорусі з Росією, А. Лукашенко сказав під час своєї дводенної візити до Києва, що це буде „міждержавний союз, зформований двома суверенними, незалежними державами". Він додав, що із шести розбіжностей Москва і Мінськ вирішили вже чотири, решту буде вирішено на найвищому рівні. 23-го травня білоруський і російський президенти мають підписати детальний додаток до попереднього договору.

Л. Кучма, який минулого місяця скритикував створення російсько-білоруського союзу, зазначивши, що це зруйнує СНД, зайняв на переговорах з А. Лукашенком м'якше становище. „Це право білоруського і російського народів створювати якийсь союз. Ми як сусіди повинні поважати це право", — сказав він.

Президенти також підписали дев'ять інших економічних угод, однак питання виплати Білорусі українського боргу, який сягнув 217 млн. дол., не вирішено.

Народний Рух, висловлюючи солідарність з національно-демократичними силами Білорусі, організував демонстрацію проти лукашенківського союзного договору з Росією.

Президенти також обговорювали пляни НАТО щодо поширення на схід. Як відомо, Росія і Білорусь є проти включення нових країн до альянсу, а Україна ні. За повідомленням УНІАР, А. Лукашенко подякув Л. Кучмі за прагматизм і відвертість становища України щодо відносин з Білоруссю і НАТО.

Після закінчення пресконференції, А. Лукашенко не втримав своєї ностальгії за минулим і назвав Київ найгарнішим містом Совєтського Союзу.

В. Горбулін просив у ЗСА допомоги у поборюванні корупції

Вашінгтон. — Секретар Ради національної безпеки і оборони України Володимир Горбулін визнав 12-го травня, що в Україні існує значна корупція і попросив в ЗСА допомоги у боротьбі з нею, повідомили засоби масової інформації.

„Корупція дійсно існує в Україні. Ми знаємо, що корупція є основною причиною зупинки реформ в Україні, — сказав він на сніданку в амбасаді України. — Ми були б дуже вдячні за будь-яку допомогу. Я хочу запевнити, що ми не збираємося нічого приховувати. Прошу допомогти нам позбутися всіх лих".

В. Горбулін, який готував у Вашінгтоні грунт для візити Президента України Леоніда Кучми до ЗСА, запляновано на 14-16-го травня, сказав, що головною причиною корупції є тоталітарна система, яка панувала в Україні 70 років.

За його словами, найважчі питання під час поїздки Л. Кучми до Вашінгтону стосуватимуться економіки України. В. Горбулін визнав, що українська економіка ще недостатньо реформована для того, щоб Україна могла вступити в НАТО, однак він висловив сподівання, що Київ стане членом альянсу до 2010 року, раніше ніж передбачають деякі експерти.

Секретар РНБО зазначив, що питання корупції він колись обговорював з колишнім директором Сі-Ай-Ей Джаном Дойчом. В. Горбулін прохав Сі-Ай-Ей допомогти у боротьбі з корупцією, наприклад, остерігаючи українські власті щодо зловживань у підприємництві. За його словами, агенція пообіцяла допомогти, але жодного разу не повідомила український Уряд про якісь факти. Секретар РНБО плянував ще раз заторкнути це питання під час переговорів цього тижня.

Газета „Вашінгтон Пост" з 12-го травня повідомила, що в Конгресі зростає опозиція щодо надання Україні американської допомоги, оскільки все більшає інформацій про беззаконня, від якого страждають американські підприємства в Україні. Газета згадала законопроєкт, ухвалений минулого тижня комісією Палати Репрезентантів, який дозволяє Президентові ЗСА обрізати допомогу Києву, якщо в Україні не буде вжито заходів щодо покінчення з корупцією. Палата Репрезентантів мала голосувати щодо законопроєкту 14-го травня, в перший день візити Л. Кучми до Вашінгтону.

Перший заступник міністра закордонних справ України Антон Бутейко сказав, що публікація у

(Закінчення на стор. 8-ій)

Зростає кількість дитячих жертв

Піттсбург. — Кількість вбивств американських дітей та підлітків протягом останніх 15-ти років зросла майже в два рази. Такі дані наводить Державний центр справедливости для неповнолітніх в Піттсбургу.

Як засвідчує найновіша статистика, в 1994 році неповнолітні були жертвами в 2,660 вбивствах порівняно з 1,460 у 1984 році.

У найнебезпечнішій ситуації перебувають діти 12—17-річного віку. Згідно зі статистикою Департаменту справедливости ЗСА, діти в два рази частіше ставали жертвами вбивств у 1994 році, ніж 15 років тому. В одному з п'яти випадків у 1994 році жертви загинули від рук неповнолітніх убивць. Протягом останніх 15-ти років аж 94 відсотки вбивств дітей та підлітків вчинено їх батьками чи найближчими знайомими. Незнайомі були винні пересічно у 6 відсотках випадків.

Убивства та згвалтування неповнолітніх стали єдиними категоріями злочинів, що зросли в останні роки. Експерти пояснюють їх скоєння зростанням наркоманії, торгівлі наркотиками, переважно в бідних дільницях, і легким доступом до зброї. Понад 6 млн. дітей повертається зі школи до порожніх домів та помешкань.

"Діти живуть у щораз небезпечнішому оточенні, - каже Гюберт Вілліямс, колишній комендант поліції в Нюарку і президент Поліційної фундації. - Вулицями бродять багато небезпечних, здеградованих типів".

Напочатку травня пліднем ЗСА струснув випадок із сестрами Крістін і Кеті Лінк зі Спотсилвані у Вірджинії, яких захоплено по дорозі зі школи та тіла яких згодом знайдено 70 кілометрів від їх дому.

Хорватія продовжує етнічну чистку

Кістане, Хорватія. — Працівники доброчинних організацій та дипломати стверджують, що у Хорватії без шуму і розголосу проходить наявна етнічна чистка. Хорватський уряд поконфіскував десятки тисяч мешканевих будинків, які колись були власністю етнічних сербів виселених з південної Хорватії, та поселює в них хорватів з Боснії і Сербії.

Ця коштовна програма хорватського уряду не обмежується виключно до хорватських переселенців з інших балканських країн, але зокрема заохочує до повороту, принадою готових мешканевих приміщень і землі тих 100,000 хорватських втікачів, які проживають в Німеччині. Беручи до уваги ці принадливі обіцянки хорватським втікачам, немає сумніву, що будь-які надії хорватських сербів повернутися до своїх домівок у теперішній Хорватії виглядають зовсім нереальними, а це було одною із вимог мирного договору, підписаного у листопаді 1995 року в Дейтоні, Огайо.

Західні дипломати твердять, що ці кроки хорватського уряду ставлять під сумнів його прагнення стати членом Европейського союзу. Міжнародний комітет Червоного хреста та Організація безпеки і співробітництва в Европі, котрі мають свої бюра в південній Хорватії, кажуть, що понад 90 відсоткам із 2,000 етнічних сербів, котрі повернулись впродовж останніх кількох місяців під протекторатом Організації Об'єднаних Націй, відмовлено вступ до їхніх колишніх домів, а у багатьох випадках поворотці вже застали інших власників у своїх домах. Не зважаючи на критику, хорватський уряд продовжує виконувати свої пляни переселенної етнічної чистки.

В Україні

(З інформацій УНІАР)

КРОК ДО СКАСУВАННЯ СМЕРТНОЇ КАРИ

КИЇВ. — Заступник міністра закордонних справ України Антон Бутейко повідомив, що 5-го травня підписав у Страсбурзі европейську угоду про скасування смертної кари. Зазначену угоду ще повинна розглянути і ратифікувати Верховна Рада України, тому в окремому протоколі до европейської конвенції прав людини Україна зобов'язується припинити виконання смертних вироків ще до затвердження угоди парляментом. Якщо смертні вироки і далі виконуватимуться, то Україна не зможе бути членом Ради Европи, статут якої не дозволяє країнам-учасницям застосовувати смертну кару і тортури.

ПРО ЗАТРИМАННЯ РОСІЙСЬКОГО КОРАБЛЯ

ЯЛТА. — Тут продовжується конфлікт з приводу затримання російського корабля. Йдеться про теплохід "Геолог Версман", який був науково-дослідним кораблем російської полярної морської геологічно-розвідувальної експедиції, а в останні кілька років переквалігувався та здійснював комерційні рейси із Ялти до Стамбулу. Зафрактований санкт-петербурзьким товариством "Екватор-1", корабель восени 1996 року перестав сплачувати ялтинському портові належне мито. Згідно з кодексом торговельного мореплавства, капітан порту не випустив теплохід з Ялти. Міський суд наклав арешт на теплохід, однак через кілька днів своє рішення скасував. В лютому цього року ялтинський міський суд задовольнив скаргу санкт-петербурзьких господарів корабля і наклав арешт на всі рахунки ялтинського порту. Арбітражний суд Криму, розглянувши скарги ялтинського порту і транспортового прокурора, наклав арешт на російський теплохід. Однак знову наступного дня арбітражний суд скасував своє рішення, хоча корабель заборгував ялтинському портові 150,000 дол.

МАКРОЕКОНОМІЧНА СТРАТЕГІЯ

КИЇВ. — Тут закінчився семінар з вироблення макроекономічної стратегії для України. У дискусіях брали участь керівники провідних міністерств і управлінь, радники Президента, парляментаристи, представники низки міжнародних організацій. Після дводенних дискусій вони визначили близько 20 першочергових заходів, які, за словами віцепрем'єр-міністра Сергія Тигипка, стануть поштовхом для покращення економічної ситуації в державі. Протягом місяця вони мають бути оформлені в укази, закони і постанови. Учасники семінару виявили, що їхні погляди з більшости питань співпадають. Про це заявили на пресовій конференції С.Тигипко та голова парляментарної Комісії з питань фінансів Віктор Суслов.

ВІДЗНАЧАТИМУТЬ 90-РІЧЧЯ Р. ШУХЕВИЧА

ЛЬВІВ. — Тут 29-го червня відбудуться врочистості з нагоди 90-річчя від дня народження генерала Української Повстанської Армії Романа Шухевича (Тараса Чупринки). Його внескові у боротьбу з німецькими та російськими окупантами буде присвячено спеціяльну наукову конференцію. Підприємства поштового зв'язку области здійснять випуск ковертів і марок, присвячених Р.Шухевичеві, а в Історичному Музеї відбудеться виставка, присвячена його діяльності.

МІЛІЦІЯНТИ НЕ ОТРИМУЮТЬ ПЛАТНІ

ЛЬВІВ. — Члени президії профспілки атестованих співробітників Львівського обласного управління Міністерства Внутрішніх Справ України поширили заяву з вимогою резигнації колегії управління в повному складі. У заяві зазначено, що "більшість працівників міліції доведено до відчаю через невиплату зарплатні". Бракує також найнеобхіднішого обладнання і технічних засобів для праці, дуже низький правний захист, стверджують автори листа. Вони звинувачують обласних міліційних керівників у зловживанні службовим становищем, переслідуванні міліціянтів, які насмілюються їх критикувати. З'явилися навіть зфальшовані карні справи, пишуть автори заяви.

ГОРЯТЬ ШАХТИ

ЛУГАНСЬКЕ. — Тут горять дві шахти — "Партизанська" і "Первомайська". Колективи інших чотирьох шахт від 5-го травня страйкують, протестуючи проти порушення їх громадянських прав на отримання зарплатні. Голова Луганської Міської Ради Олексій Данилов розпорядився створити громадські приймальні для забезпечення конституційних прав громадян. Пункти прийому громадян створюються згідно з указом Президента України Леоніда Кучми щодо забезпечення конституційних прав громадян на звернення та виявлення випадків бюрократичних зволікань, ігнорування скарг громадян та з метою залучення широких верств громадськости до вирішення проблем міста. Прийняття громадян розпочалося 12-го травня.

Конвенційний комітет УНС в Торонто відбув наради

о. М. Стасів

Торонто. — В суботу, 10-го травня, тут у приміщенні української католицької церкви Святої Покрови відбулося друге засідання Конвенційного комітету. Присутньою на цих нарадах була Уляна Дячук, предсідник УНС.

Як відомо, чергова Конвенція УНС вперше в історії УНСоюзу відбудеться в Канаді у Торонто, місцевості найбільшої української громади та поважного числа членства. Традиційно місцеві відділи УНСоюзу створюють Конвенційний комітет, до якого входять, крім представників відділів, також особи, які мають бажання і охоту внести свій вклад у працю комітету. До складу Конвенційного комітету входять: радний УНСоюзу отець д-р Мирон Стасів, голова, почесний член Головного Уряду і голова Окружного Комітету Василь Дідюк заступник. Він також очолив Комісію преси. Секретарем вибрано Івана Шлапака, а касиром інж. Романа Бенеша. Концертову комісію очолила Ярослава Зорич, Бенкетову комісію — Анна Бурій, Інформативну комісію — Стефан Чорній, Культурно-освітню комісію — Світлана Медвіцька.

Голова Концертової комісії Я. Зорич повідомила, що до цієї комісії запрошено ще такі особи: Олю Свистун, Ларису Гвоздулич, Світлану Грибенко, Віру Плавущак і Юрія Р. Карманіна.

Голова Бенкетової комісії А. Бурій запросила до комісії Любу Зараску, яка була присутня на цих нарадах.

Предсідник У. Дячук детально з'ясувала завдання та обов'язки кожної комісії та пояснювала, які активності проявляли такі комісії на попередніх конвенціях УНСоюзу. Дискутовано також про місце і дату відбуття концерту та про його можливу програму. Присутні голови комісій будуть дальше опрацьовувати пляни і з'ясують їх Конвенційному комітетові на черговому засіданні.

І. Юхновський привітав ветеранів

Київ (УНІАР). — Народний депутат України, заступник голови депутатської групи "Конституційний центр", голова Всеукраїнського Об'єднання Ветеранів академік Ігор Юхновський надіслав привітання ветеранам з нагоди Дня Перемоги.

У ньому він закликав старше покоління країни до злагоди, політичної згуртованости довкола високих ідеалів будівництва української держави. "Ми, навчені у найскладніших умовах людського існування, повинні передати наступним поколінням глибоку істину про те, що тільки важкою і цілеспрямованою працею, високою моральністю можна побудувати державу і справедливе суспільство", — сказано у привітанні.

Росія до України претенсій не має

Москва (УНІАР). — "Росія не має територіяльних претенсій до України і не веде з українською стороною переговорів про статус Севастополя", — заявив представник міністерства закордонних справ Російської Федерації Валерій Нестерушкін у зв'язку з нотою протесту Міністерства Закордонних Справ України з приводу постанови Ради Федерації Росії 18-го квітня ц.р.

За його словами, темою російсько-українських переговорів, остання рунда яких відбулася 22-го квітня ц.р., є статус головної бази Чорноморської фльоти Росії у Севастополі і використання Росією цієї бази на тривалий час на умовах винайму.

В. Нестерушкін повідомив, що російське зовнішньо-політичне відомство взяло до відома викладене в ноті становище України, а Рада Федерації Державної думи Росії з текстом ноти ознайомлена.

Збільшились чужоземні інвестиції

Київ. — Приватні чужоземні інвестиції в Україні зросли за перші три місяці цього року на 14.4 відс. порівняно з таким самим періодом минулого року, свідчать дані Міністерства Статистики, оприлюднені 13-го травня.

За час від січня до березня чужоземні інвестиції сягнули 156.8 млн. дол. і збільшили загальну суму чужоземних інвестицій в Україні до 1.49 блн. дол. Згідно з даними міністерства, найбільшими інвесторами є ЗСА — 272 млн. дол., Німеччина — 160 млн. дол., Голляндія — 131.9 млн. дол., Кипр — 115.7 млн. дол., Росія — 112.7 млн. дол. і Великобританія — 105.4 млн. дол.

Дані свідчать, що інвестори вклали інвестиції в 5,366 українських підприємств, серед яких найбільше підприємств харчової промисловости, після чого йдуть торговельні підприємства, легкої промисловости і машинобудування.

Минулого тижня прем'єр Павло Лазаренко передбачив що цього року загальна сума чужоземних інвестицій в Україні сягне 800 млн. дол. Торік ця сума була 458.9 млн. дол.

У ПОНЕДІЛОК, 12-ГО ТРАВНЯ, російський президент Боріс Єльцин і чеченський провідник Аслян Масхадов підписали договір замирення без вирішення найважливішого питання — незалежности Чечні. У підписаному договорі Росія обіцяє ніколи не застрашувати чи уживати силу проти Чечні. Б. Єльцин вперше назвав Чечню іменем котрим свою країну називають повстанці — Ічкерія. Одначе Росія настоює на тому, що Чечня є і мусить залишитись офіційно частиною російської федерації, а чеченці твердять, що вони вже є незалежною країною. В кожному разі підписаний договір заміни дасть можливість на економічну і суспільну співпрацю, що допоможе у відбудові зруйнованої та пограбованої російськими військами Чечні.

У СВІТІ

ЗГІДНО З ІНФОРМАЦІЯМИ отриманими засобами масової інформації від одної із жінок ув'язнених китайських дисидентів у понеділок, 12-го травня, китайські державні чинники продовжать термін ув'язнення двом дисидентам за те, що вони досі відмовляються покаятися за їхні мнимі злочини. Офіційні чинники в робітничому таборі Шангі в північносхідньому Китаю сказали обидвом дисидентам Лію Нінанчун і Чоу Гогіянг, що терміни їхніх покарань будуть продовжені на шість днів за кожний місяць їхнього первісного присуду. Це означає, що Н. Лію отримав додаткових 216 днів до його трирічного присуду, а Ґ. Чоу 288 днів до його чотирирічного присуду.

ДО ПОРТОВОГО МІСТА ІНЧОН у західній частині Південної Кореї в понеділок, 12-го травня, прибуло дві родини з Північної Кореї, котрі довершили досі невідомого вчинку втечі з комуністичної Північної Кореї. Група з 14-ти осіб, включно з дворічною дитиною, згідно з місцевими властями в Інчон є досі найбільшою такою групою.

В АМЕРИЦІ

У ПОНЕДІЛОК, 12-ГО ТРАВНЯ, мешканці Маямі були свідками рідкісного явища у їхньому місті — торнадо, котре прогуло через переферії міста, залишаючи мінімальну шкоду на своєму шляху. Повиривані з корінням дерева, кілька позриваних дахів, побиті вікна і поперевертані авта свідчили про присутність гурагану. Одначе гураган оминув густо залюднений центр міста чим можна й виявнити відсутність будь-яких людських жертв.

МИНУЛОГО ПОНЕДІЛКА, 12-ГО ТРАВНЯ, 22-річна австралійка Сузі Мароні проплила 118 миль з Куби до Кий Вест на Фльориді та стала першою жінкою, котра довершила це завдання в акулами переповнених водах фльоридської протоки. С. Мароні плила впродовж 24-ох і пів годин у спеціяльній 28 на 8- футовій охоронній від акул клітці прикріпленій до її супровідного човна. Сильно загоріла від сонця, виснажена з багатьма укусами медуз і від соленої води опухлим язиком, вибила на беріг у стейтовому парку Форт Закарі Тейлор на Фльорида Кійс, заявляючи, що це найкраще в світі почування.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.
Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486. UNA: (201) 451-2200
Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446
(914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com
Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
Головний редактор: Зенон Снилик
Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Триматися золотої середини

Багато думок і почуттів залишив по собі День Матері. На якусь мить ніби посвітлішало кругом і в цьому світлі виразніше постала наша сьогоднішня дійсність — м'яко кажучи, не надто весела, принаймні далеко не гармонійна.Матеріяльний світ, сповнившись ілюзією самодостатности, летить стрімголов у різні боки — і що є осердям, що є його з'єднувальною віссю?

Вперед, швидше вперед! А тим часом людська істота так діялектично влаштована, що не все її щастя — попереду, дуже багато його — позаду, за нами. Ось чому перше слово наших уст — Мама — пов'язане з особливим душевним станом і від колиски до могили не втрачає ні краплі зі свого первісно-заповітного сенсу.

Політики, партійні діячі, уряди, президенти сушать собі голови, намагаючись знайти якусь ефективну ідею, якийсь радикальний чинник досягнення загальної згоди і порозуміння, але не бачать, що та ідея і той практичний чинник — поруч. Ним є Жінка-Мати, вічне джерело любови, довкола якого, як довкола ватри в темну ніч, гуртується родина, рід, а відтак і нарід, нація, бо кожний живий організм, індивідуальний і соборний, інстинктивно прагне спасенної любови, а вже тоді — всього іншого, другорядного. Сучасному світові дуже бракує цього кисню — чистої, безкорисливої любови, цієї надійної запоруки всіх наших чеснот, особистих та громадських. Щоб вижити, людство мусить функціонувати у двох вимірах: активніше — в гуманістичній культурі людського співжиття, поміркованіше — у вимірі цивілізаційному, технократичному.

На такий варіянт людство може сподіватися тільки тоді, коли всі без вийнятку країни абсолютно переорієнтують себе у ставленні до жіноцтва і його дійсної ролі в житті, в досягненні тактичних і стратегічних цілей. Так звані „розвинуті" держави мусять перестати пишатися безмежним лібералізмом у жіночому питанні, який те питання до тієї міри спотворив, що жінка, народжена притягати серця, починає їх відштовхувати. Феміністичний рух, який, зароджуючись, мав на увазі такі болючі для західнього жіноцтва точки, як економічна і політична рівність з чоловіками або рівноправне і рівнозобов'язуюче виховання дітей, тепер, в атмосфері вседозволености, витвореній самоцільним лібералізмом, вочевидь відчужує і жінок одна від одної, і їх від чоловіків та решти світу.Коли бачимо, як завзято лезбіянки вимагають визнати їхню поведінку „природною нормою", то стає сумно і безпросвітньо. А коли феміністки просто так, з ідеологічної примхи, хочуть стати нарівні з чоловіками у війську, то робиться не просто сумно, але й страшно.

Але з другого боку — країни, що розвиваються, повинні відмовитися від традиційного чоловічого шовінізму, закоріненого в минулих суспільних устроях і в самих національних психологіях. Жінка в тих суспільствах позбавлена безпосереднього впливу на щоденну дійсність, властиво, перебуває на задвірках життя. Навіть в Україні, органічну „европейськість" якої ми любимо підкреслювати, серед депутатів парляменту знаходимо низький, аж соромно сказати, відсоток жінок — всіх їх нема навіть 20, зі загального числа 450. Умови такі для них несприятливі, що їхня участь у суспільних процесах не росте, а падає. Прикро, наприклад, було прочитати, що відповіла відома дисидентка і недавня депутатка ВР Ірина Калинець на запитання журналіста, чи плянує вона повернутися у політику: „Ніколи, ні в якому разі!".

Людський світ перенасичений проблемами і їх не розв'яже якась одна „половина", чоловіча чи жіноча. Сама ця розполовиненість і є підставовою причиною усіх зашпортувань сучасного людства. Він і Вона — від Бога, від Бога — їхні місії і можливості, від Бога — гармонія між ними. Коли ж Вона намагається перебрати на себе функції, Богом визначені для Нього, а Він, навпаки, фемінізується, у висліді приходить, під яскравим прапором демократії, до виродження. Суспільство не тільки не дає собі ради з насущними матеріяльними завданнями, але сповнюється затхлим духом протистоянь, взаємної жорстокости. Нездорове змагання між Ним і Нею за „першість" роз'єднує і вбиває родину, основу теперішньої гуманістичної культури. Шлях до спасіння — між крайнощами, на золотій середині, він передбачає такий суспільний устрій, в якому чоловік і жінка, природно доповнюючи одне одного, відповідально несуть спільну ношу сходинками вперед і вище. Тоді ті сходинки не здаватимуться такими тяжкими.

Олександер Серафин

ЩЕ ПРО ЗМІНИ ІНДЕКСУ ЦІН

Вже від початку грудня 1996 року іде інтенсивна дискусія про можливі зміни в індексі споживчих цін. Цей індекс віддзеркалює індекс вартости життя. Його компілює Бюро статистики про працю (читай статтю на цю тему в „Свободі" з 22-го січня 1997 року).

Метою індексу є міряти зміни в цінах споживчих товарів і обслуг. Він базується на „ринковому кошику", який репрезентує більшість речей, потрібних до життя. Кількість продуктів та послуг, які входять у „ринковий кошик", дуже рідко міняється, тобто заміщення не передбачені.

Головний арґумент є той, що індекс потребує змін, аби він міг віддзеркалювати дійсність, про що вже роками дискутують економісти. Для поправок у ньому створено комісію, яка подала свої висновки з початком грудня 1996 року.

Комісія ствердила, що індекс є перебільшений — повинен бути 1.8 відс., а не 2.9 відс. Це коштує федеральний Уряд більйони долярів річно, бо його вживає держава на реґулювання пенсій та інших пільг. Пропоновані зміни зменшили б пересічну місячну державну пенсію на вісім долярів та збільшили б особисті федеральні податки пересічно на 37 дол. першого року. Самозрозуміло, ці зміни мали б величезний позитивний вплив на федеральний бюджет.

За даними державного Бюра бюджету, зниження індексу споживчих цін на одну відсоткову точку скоротило б державний бюджетний дефіцит на 195 блн. дол. протягом наступних п'ятьох років. Тобто, передбачений бюджетний недобір в 2002 році у висоті 188 блн. дол. був би зменшений на 64 блн. дол.

Обидві головні політичні партії ставилися до справи зниження індексу з великою обережністю, бо ніхто не бажає бути причетним до зменшення пенсій та інших пільг чи збалянсування державного бюджету пенсійними грошима.

Після рекомендацій спеціяльної комісії 6-го грудня 1996 року, існувала певна тиша щодо цієї справи майже три місяці. При кінці лютого республіканський провідник Сенату сен. Лотт схилився до виправлення індексу і навіть пропонував створити окреме тіло з провідних економістів, яких вибрали б спільно Адміністрація та провідники Конґресу

З початком березня Президент Клінтон уповноважив своїх дорадників працювати з Конґресом у напрямі зниження пристосування державних пенсій та інших пільг. Рішенню Президента спротивилися демократичні провідники Конґресу. Проти зміни була сильна опозиція пенсіонерів, робітничої юнії та інших груп. Президент відкликав своє рішення і сен. Лотт також змінив свою думку.

Під час дискусії між Адміністрацією і республіканським Конґресом стосовно збалянсування державного бюджету ішла мова про зниження індексу, бо це у великій мірі полегшило б завдання.

З продовженням дискусій, обидві сторони прийшли до переконання, що зниження індексу вважатиметься політично ризикованим і має багато спротивів між провідниками Конґресу. Осягнено загальну угоду, що індекс знизить ступенево Бюро статистики про працю, незалежно від дискусії над збалянсуванням державного бюджету. Отже, вплив на пересічну пенсію буде приблизно на два доляри на місяць, починаючи в 2000 році, бо збереже державі від 10 до 15 блн. дол. від 2000 року. Цю суму включено в бюджет.

Бюро статистики про працю має також свої думки та пляни щодо змін індексу. Існує можливість, що в січні 1998 року індекс знизиться на приблизно 0.2 відсоткової точки з технічних причин, що зменшило б пенсії на майже три доляри місячно дещо раніше.

Хоча Конґрес відступив від прийняття закону стосовно зміни індексу, бажанням економістів, Президента та провідників Конґресу є його виправити. Можна сподіватися, що індекс залишиться предметом дискусії та матиме більш вагомі зміни у майбутньому.

Юрій Р. Рибак

Прихований масовий голод

З історичних записок можна довідатись, що Китай завжди був країною голоду, а його піддані корилися примхливій могутності імператора — Сина Небес. Кожного бо року повені і посухи у різних частинах імперії викликували траґедію голоду. На основі доступних документів дослідники обчислили, що від 108 року перед Христом до 1911 року нашого сторіччя Китай зазнав не менше, ніж 1,828 більших випадків голоду. Тому великим завданням імператора і його міністрів було „контролювати повені та заступатися перед небом, щоб зіслало під час посухи дощ". На жаль, ніхто не знає точно розміру людських жертв під час трьох років голоду „Великого стрибку вперед". Знавці вважають, що це був найбільший досі відомий голод, що скосив життя 30 мільйонам осіб.

Джаспар Бекер живе в столиці Китаю і як журналіст пише багато для світової преси. Цього ж року у Видавництві „Вільна преса" появилася на 352 сторінках його книжка п. з. „Голодні духи — секретний голод Мао". Можна сказати, що ця книжка є межовим знаком інвестиґаційного журналізму, який завершує хроніка однієї з вражаючих подій нашого часу. А найбільше тих, що повмирали, були саме селяни, які, згідно зі загальною думкою, мали бути тими, кому революція обіцювала економічні блага. Вони вмирали голодними навіть тоді, коли комуністичний уряд експортував зерно, а партійні вельможі мали досхочу харчу. Мільйони „ворогів народу" арештовано, засилано на каторжні роботи, ліквідовано, а ними були землевласники, багаті селяни, релігійні діячі. На думку автора книжки, китайський голод не був природним, а радше „тотально запроваджений людиною". Чому ж так? Тому, що в тому часі в Китаї панував мир. Їржа — хвороба рослин — не нищила врожаю. Не було особливо великих повеней. Комори були наповнені зерном, а інші країни світу виявляли готовість допомогти голодним. На основі тих фактів нема сумніву, що Мао і його бюрократи повністю опанували механізм дії уряду, як теж затаєння перед світом усього того, що не було їм вигідне.

У січні 1958 року голова Мао урочисто відкрив „Великий стрибок вперед". Згідно з плянами, ліквідовано приватні присадибні клаптики землі, які тисячі років обробляли селяни. Їм довелося жити в комунах, машерувати колонами до праці і харчуватись у спільних кухнях. Мао у своїй економічній теорії вважав виробництво сталі наріжним каменем розбудови індустріялізації. Тому і в цілій країні змусили селян продукувати сталь на подвір'ях. Як сирівець вживали все, що надавалось до перетоплення, від фармерського знаряддя до ложок і ножів, потрібних людині при споживанні їжі. Мільйони людей працювали при гігантських проєктах будови водних гребель, каналів і систем наводнення. Часто ці проєкти замість інженерів плянували неосвічені селяни... І до чого це все довело? До того, що селянська продукція сталі виявилася практично безвартісною, греблі розпадалися, жнива не виправдали очікуваної надії. А люди голодували і в розпачі перед смертю вдавалися до людоїдства, „торгували власними дітьми, щоб відтак їсти дітей чужих".

Довший час ніхто з прислужників Мао не відважився розкривати перед ним деструктивні наслідки утопійного застосування техніки, яка зійшла з раціонального шляху. А коли Мао подорожував, місцеві партійні чиновники притаювали правду і демонстрували „щасливе довкілля", створивши свою власну китайську версію відомих в історії Росії „потьомкінських сіл".

Автор книжки наводить голод 30-их років в Україні, порівнюючи його з китайським. Там бо мільйони повмирали у висліді сталінської колективізації, примусової індустріялізації і безоглядної ліквідації заможних селян. Це, що сталося в Україні, Мао повторив у себе вдома з більш жорстокими наслідками. Скільки знали китайські комуністи про голод в Україні, важко сказати, хоч багато з них студіювало і працювало в Совєтському Союзі. Але вони мали змогу про це довідатися пізніше з виступів Хрущова і совєтських письменників, які викрили жахливі діла Сталіна.

Автор книжки вважав проблему голоду в Україні настільки важливою, що присвятив їй цілий розділ. Тут він використав, між іншими, матеріяли відомої книжки Роберта Конкеста та переслухання конґресової комісії у справі голоду в 1932–33 років.

Автор у своїй книжці на початку окремого ілюстративного розділу вмістив дві світлини з України. Перша — це збирання для кремації трупів українського голоду, а друга — вулиця в Харкові, де перехожі уважно звертають свій погляд на знеможених голодом. Інші знімки — це пропаґандивні, які чваняться „здобутками" нового економічного поступу, а другі показують осіб, причетних до цього. Але є на світлинах і ті, хто відважився глянути правді у вічі, як наприклад Панчен Ляма з Тибету... Остання, на цілу сторінку, світлина — це портрет китайця з підписом: „Мао Дзедонґ — архітект голоду".

Уляна Старосольська

Узори, повернуті в Україну

Це — назва розкішно оформленого альбому взорів вишивок, виданого Львівським Інститутом Народознавства НАН України у 1996 році. Упорядник — Раїса Захарчук-Чугай, редактор — Марія Горбань, рецензент — д-р мистецтвознавства Михайло Станкевич. Праця рекомендована до друку Вченою радою Інституту Народознавства НАН України. Книга появилася завдяки допомозі акції ТзОВ „Онтаріо". В альбомі — 50 таблиць хрестикових узорів.

На звороті обкладинки читаємо: „Це краще видання відомої дослідниці народної вишивки і вишивальниці в діяспорі — Ольги Загородньої-Трачук".

Ім'я О. Загородньої-Трачук знане в Америці, зокрема читачам журналу „Наше життя". Взори її роботи появлялися на обкладинці журналу від 1987 року. У 1988 році в ч. 8 (за вересень) поміщено соту таблицю із столітнім узором. Це був рушник, який вишила бабуся Олекси Тихого. Його подарував Українському Музеєві Микола Руденко. У тому ж числі був допис про О. Трачук із подякою. Це був сотий, але не останній взір її роботи, бо ще кілька десятків прикрасили „Наше життя".

Особлива цінність узорів О. Трачук в тому, що вона дбала про їхню автентичність як у стилі, так і в кольорах, та давала докладні інформації про їхнє походження. Вона їздила по Америці й Канаді, вишукувала любителів, колекціонерів, знавців народного мистецтва, зокрема вишивкарства. Не залишила улюбленої праці навіть тоді, коли редакція „Нашого життя" подякувала їй за співпрацю.

Склалося так, що знавець народного мистецтва Раїса Захарчук приїхала зі Львова до Америки та працювала якийсь час в Українському Музеї в Ню Йорку і в Музеї при Церкві-пам'ятнику св. Андрія Первозванного в Бавнд Бруку, Н. Дж. Вона познайомилася з Ольгою Трачук та її працями і захотила продовжувати цю роботу й переслати взори в Україну. Тож „Узори повернулися в Україну".

В попередньому слові подано життєпис авторки. „Народилася вона в Овруччині Житомирської области. Під час Першої світової війни, 1918 року переїхала з батьками до Львова, а в 1944 році їй довелося покинути Львів. Жила в Австрії, Польщі, Німеччині, а від 1949 року у ЗСА.

Вишивати почала в ранній молодості і завжди дбала, щоб вишивка була правдива, чиста, тобто відповідала народним приписам вишивкарства".

Авторка присвятила цю працю пам'яті свого чоловіка, полковника УНР Юрія Загороднього. У вступному слові згадано його слова: „Хочеш щось добре в житті зробити — не дай пропасти вишивці, цьому неоціненному скарбові мистецької культури рідного народу".

Підкреслено, зокрема, два напрями творчої пошукової діяльности авторки: 1) точність рідкісних давніх узорів із поданням місцевостей; 2) вміння застосовувати їх до модерного одягу. Згадано її співпрацю з Українським Музеєм у Ню Йорку, пошуки в архівах та приватних колекціях, а також придбання колекцій для Музею.

В часописі „Успенська вежа" (гасло газети — „За вірність і єдність") у рецензії Марії Горбаль читаємо: „Упорядкувала матеріяли д-р Раїса Захарчук-Чугай за географічною приналежністю — з Полтавщини, Київщини, із Сумщини, з Волині, Рівненської й Тернопільської областей, з Луцька і Кременця, зі Східнього Поділля, Сокальщини, Сколівщини, Львівщини, Лемківщини. Червоно-чорними кольорами цвітуть 'Деревця пам'яти' з Чорнобильського району, багрянцем виграє взір з рушника, що його вишивала бабуся Олекси Тихого, ніжно причаївся на розлогих гілочках 'Метелик' із Київщини".

Оформлення альбому розкішне, дбайливо приготоване Олегом Козаком. На обкладинці — молода україночка — (фото Василя Пилип'юка).

Появу альбому в Україні прийняли з ентузіязмом не тільки вишивальниці, а й любителі народного мистецтва. Треба сподіватися, що це видання появиться і в книгарнях діяспори.

Виїжджаючи з батьківщини, українці везли з собою те, що для них найцінніше, зокрема твори народного мистецтва, вишивки. Вони берегли їх старанно і зберегли в чистому, первісному вигляді. Окупанти знищили багато народних цінностей, у тому числі й вишивки. Завдяки колекціонерам у діяспорі і таким одержимим любителем, як Ольга Загородня-Трачук, зібрані і збережені „Узори повернулися в Україну".

Володимир Василенко
Войцєх Камінський

Познанській україністиці — п'ять років

Хочемо бодай в загальному начерку розповісти про цю все ще нову, свіжу спеціялізацію в Познанському університеті ім. А. Міцкевича.

Отож цей комплексний предмет (мова, література, історія, краєзнавство) вивчається як дисципліна паралельно з русистикою, яка тут має свої традиції. Кожного навчального року набираємо одну групу в 15-20 осіб. Проблем з набором не маємо, більше того, останнім часом спостерігається виразна тенденція до зростання престижности східньослов'янської філології, в зв'язку з чим нерідко буваємо змушені відмовити тим особам, котрі хоч і здали всі вступні іспити, проте мають не надто високі оцінки. З другого боку, можна констатувати відчутний зріст самого рівня викладання, адже в своїй більшості лекційні і практичні зайняття вже достатньо освоєні, тут на покращання викладання починає працювати набутий досвід. Одне слово, має місце певний проґрес, який, однак, зовсім нас не заспокоює. Правильним звучатиме твердження, що мусимо зробити більше, зробити краще, ніж нам вдалося на сьогоднішній день.

Силами викладацького складу вже видано або ж підготовлено до друку на стадії завершеного комп'ютерного складу текстів: польсько-український і українсько-польський „Словник церковної термінології" (укладачі А. Маркунас й Т. Учитель), три посібники з української мови й народознавства (Л. Шост, В. Василенко, А. Маркунас), дві наукові монографії В. Василенка — „Польські долі Данте у XIX ст.", „Українським слідом польських письменників XIX-XX ст". Опубліковано також понад 58 статей у різного типу збірниках, альманахах, періодичних виданнях. Співробітники взяли участь у багатьох конференціях, симпозіюмах і конґресах, як в Польщі, так і за її межами, головним чином — в Україні.

Слід сказати кілька слів про наші давні — й головне — конструктивно дружні стосунки, які ми ось вже протягом кількох років підтримуємо з українським загальноосвітнім ліцеєм у Гурові Ілавецькому. Буваємо тут з лекціями, проводимо педагогічну практику своїх студентів, а також, що є для нас не менш важливим, користуємось з видавничих послуг редакції місячника „Благовіст".

Головною і найбільш складною у своєму розв'язанні надалі залишається для нас проблема слабкої бібліотечної бази. Постійно відчуваємо брак добротних посібників, дидактичних матеріялів, підручників, словників, не говорячи вже про клопіт з належною кількістю програмних художніх текстів. Щось вдалося купити, щось самі привезли з України, ще щось розмножуємо методами „малої поліграфії", простіше кажучи, робимо відбитки на копіювальних машинах. Багато доводиться імпровізувати, і єдина втіха від того, що, дивись, у скруті таки знайдеш зовсім неординарну форму подачі матеріялу, хоча це, звичайно вписується у відоме прислів'я — **„не бувати б щастю, так нещастя** допомогло". Та нічим не зарадиш, хочеш бути добрим викладачем — мусиш знаходитись в стані постійного експериментування, вдаватися до всіляких хитромудрих вигадок, шукати, шукати і шукати.

Для нас вже стало традицією (думається, що незайвою) проводити всілякі позаавдиторні заходи. Робимо це залюбки, з охотою, оскільки знаємо — наші студенти на них відгукнуться всім запалом свого молодого ентузіязму. Про такі імпрези, зустрічі, конкурси, творчі вечори, виставки тощо можна було б написати окрему замітку, стільки було їх, й до того ж — таких різних. Так, ми організували поетичний вечір „Світовий сонет в українських перекладах", театральне дійство-реквієм „Голодомор-33", молодіжний семінар „Польсько-українська і українсько-польська інтеліґенція в об'єднаній Европі", справжні українські вечорниці (!), неодноразово мали зустріч з православним священиком о. Павлом Мінаєвим, провели „круглий стіл" з різними фахівцями на десяту річницю ядерної катастрофи у Чорнобилі. Були прочитані виїзні українознавчі лекції у Кракові й Катовицях (чергова має відбутися в Ченстохові). В приміщеннях нашого Інституту постійно діють всеможливі виставки, починаючи від книжкових і закінчуючи вузько-тематичними, як от „Державна символіка України", „Книжкові знаки із зібрань Миколи Молочинського".

Студенти, які обрали своєю майбутньою професією україністику, пишуть курсові й маґістерські праці, де порушують все ще недостатньо висвітлені проблеми, що стосуються загальноестетичних процесів українсько-польського чи польсько-українського культурного порубіжжя, творчости окремих авторів, як от П. Куліш, М. Чайковський (Садик-Паша), Л. Совінський та

(Закінчення на стор. 8-ій)

ПРОТОКОЛ 33-ої ЗВИЧАЙНОЇ КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

(3)

Відзначення УНСоюзу по Окружних Комітетах

З великою приємністю звітуємо, що наші Окружні Комітети активно включилися до святкування 100-ліття УНСоюзу. Вже відбувся в березні в Ню Йорку дуже успішний бенкет тамтешнього Окружного Комітету, який залишив в усіх учасників дуже гарні і приємні спогади. Наша подяка спеціяльному Комітетові, очолюваному В. Бачинською, за їх великий вклад праці у цю вдалу імпрезу. Друге святкування, тим разом великим концертом 17-го квітня ц.р., відбулося у Чикаго при участі великої кількости наших членів та місцевої громади. Головою Комітету 100-ліття була заступник гол. предсідника Ґльорія Пашен. Чергові відзначення заплановані в Окрузі Ню Гейвен, опісля в Округах Дітройт, Баффало, Рочестер, Трой-Олбані, чотирьох Округах Ню Джерзі, як і спільний бенкет кількох Округ в стейті Пенсильванія.

Головна Канцелярія старається допомагати у цих святкуваннях розголосом у союзовій пресі, у приготуванні запрошень, летючок, програмок і т.п.

Центральний Ювілейний Концерт у Карнеґі Голл у Н.Й.

Згідно з довголітньою традицією, а вона сягає аж до 1944 р., всі більші ювілеї нашої установи були відзначувані великими концертами у світової слави залі Карнеґі Голл у Ню Йорку при участі визначних українських виконавців.

І для відзначення 100-ліття УНСоюзу почато ще у 1991 р. пляни для Ювілейного концерту у Карнеґі Голл. Замовлено у Київського композитора Івана Карабця спеціяльну кантату на слова визначного українського поета Миколи Руденка. Виконавцями концерту були як наші, союзові члени, співаки хору "Думка" в Ню Йорку, так і Метрополітального хору з Філядельфії, а також найкращі солісти: бас Павло Плішка, сопрано Оксана Кровицька та "Квартет Леонтовича" з Києва. Концерт відбувся 19-го лютого з великим успіхом та при великій участі публіки, яка майже заповнила цю престижеву залю.

На бажання хористів та диригента Метрополітального хору, осідком якого є Філядельфія, щоб концерт повторити за деякий час у цьому місті для великої української громади і союзового членства, були зроблені всі заходи на неділю, 13-го березня. На жаль, зацікавлення публіки було мінімальне, і концерт треба було відкликати.

ПРОПОЗИЦІЇ ДО ЗМІНИ СТАТУТУ

Згідно з резолюцією 32-ої Конвенції, створено на спеціяльних нарадах Головного Уряду у вересні 1990 р. спеціяльну Статутову Комісію, завданням якої було приготовити зміни статуту для розгляду Статутовою Комісією 33-ої Конвенції та представленням нею до розгляду і затвердження конвенційних делегатів.

Спеціяльна Статутова Комісія складається з таких осіб:

голова — д-р Нестор Олесницький; члени — Дячук, Геврик, Пашен, Сохан, Благітка, Дорошенко, Іванців, Гадзевич, Чопик, Куропась, всі члени Головного Уряду. Експерти з-поза Головного Уряду — д-р І. О. Флис, І. Раковський, д-р П. Саварин, д-р Т. Шмагала мол.

Спеціяльна Статутова Комісія відбувала засідання в часі нарад Головного Уряду та представила свій проєкт восени 1993 р. Цей проєкт змін до Статуту УНС був видрукуваний і висланий всім читачам як "Свободи", так і "Українського Тижневика".

Досі надійшли дві завваги до Головної Канцелярії.

ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ— УНС

Фонд цей засновано на бажання 32-ої Конвенції, з думкою, щоб членство нашої організації жертвувало свої дивідендові чеки до цього фонду на потреби відродженої, але дуже бідної Української держави.

На спеціяльному засіданні Головного Уряду у вересні 1990 р. було вирішено, що з цього фонду УНСоюз може допомагати тільки релігійним, харитативним, науковим, виховним і літературним цілям, згідно з його статусом, як неприбуткова організація. Було прийнято засаду, що УНСоюз буде підтримувати знання молодих людей, особливо в галузях економіки, банківництва і фінансів та що УНСоюз буде співпрацювати з іншими подібними програмами, в яких є подібні завдання та які діють в Україні.

Прохання про допомогу, яких було багато десятків, впливали до Головної Канцелярії, де ми їх розглядали і якщо вони підпадали під усталені засади, представляли до вирішення Головній Екзекутиві на квартальних засіданнях.

Пожертви до Фонду Відродження України

Рік	Сума
1990	$149,873
1991	$122,046
1992	$88,609
1993	$70,540
Разом	**$431,068**

На жаль, як показує подане зіставлення, річна сума пожертв була з кожним роком меншою, хоч акції УНСоюзу в допомозі Україні з року в рік зростали і потреба фондів є велика.

Програми УНСоюзу

І. Вже третє літо УНСоюз продовжує акцію "Навчання англійської мови", яку провадять добровольці майже у всіх областях України. Нашим спонсором в Україні є Всеукраїнське Товариство "Просвіта".

В 1991 і 1992 роках ця акція так проявилася:

	1992	1993
Кількість учителів	81	76
Кількість курсів	90	82
Кількість курсантів (приблизне)	1,350	1,300
Кількість міст, де курси відбувалися	28	41
Кількість областей	16	18

У 1993 р.:

1) Добровольці походили із 15 стейтів Америки і 4 провінцій Канади. Один доброволець зголосився з Нової Гвінеї.

2) 44% добровольців були кваліфікованими професійними учителями.

3) 23% добровольців їхали другий раз.

4) Професійний профіль добровольців поза учителями: інженери, пільоти, музики, адміністратори і студенти.

Кожний курс тривав 4 тижні або довше. Кожний доброволець оплачував собі дорогу в Україну і назад. Товариство "Просвіта" мало обов'язок подбати про доставу учителя на місце перебування, дати приміщення і прохарчування учителеві та зорганізувати приміщення для курсів.

УНСоюз приготував програму зі сторони американських добровольців, купував касети та всі книжкові посібники як для учителів, так і для студентів.

Керівником та відповідальною особою за цю програму є професійна учителька навчання англійської мови д-р Зірка Воронка, також доброволець. Вона вкладає до цієї програми не тільки своє знання, але багато часу і посвяти, за що УНСоюз складає їй велику подяку. Завдяки її заходам тут і в Україні наша програма розростається з кожним роком і притягає завжди нових учителів-добровольців.

Учителі-добровольці повертаються з великим захопленням і вдоволенням, а їхні повідомлення друкувалися не раз в нашій пресі. До участи в програмі в 1994 р. зголосилася рекордово велика кількість — 121 учитель.

Для учасників відбуваються в Головній Канцелярії курси перед виїздом в Україну, а по поверненні спільна зустріч на Союзівці для обміну інформацій.

ІІ. Вліті 1993 р. започатковано другу програму, т. зв. "Літній Інститут". Це є програма вишколу учителів англійської мови в Україні, завданням якої є запізнати їх з новими методами навчання та підвищити їхні кваліфікації. Два двотижневі курси відбулися вліті 1993 р. у Педагогічному інституті Києва, де при ньому заразом засновано Центр навчання англійської мови для дальшого використання всіх посібників. Співспонсором в Україні була Сорос Фундація. Д-р Зірка Воронка була також керівником цієї програми. У 1994 році заплановані два двотижневі Літні Інститути у містах Харків і Винниця. Програма вже є готова.

Кошти обох програм за два роки були $70,786.

ІІІ. Крім тих власних програм, УНСоюз жертвенно підтримує програми інших організацій, а також видавничу діяльність в Україні.

Всі пожертви є подані у звіті головного касира.

В лютому і березні 1994 року УНСоюз вів акцію для демократизації України у співпраці з Фрідом Фундацією з Ню Йорку, завданням якої було зацікавити молодь виборчим процесом в Україні. Акція велася на базі студентської програми "Молодіжні альтернативи". В цій програмі брало участь понад 400 студентів, а звернена вона була найбільше на середні і східні області України. Кошт програми був $57,000.

District Committee's Centennial Commemorations

It gives me great pleasure to report on the UNA centennial celebrations that are being conducted locally by the UNA district committees.

On March 17, 1994 a very successful banquet took place in New York City. It was prepared by the district committee and left very pleasant memories in the minds of its participants. Our thanks go to the special committee, chaired by Barbara Bachynsky, for their efforts to make that affair a success.

The second one took place in Chicago on April 17, 1994, in the form of a grand concert, attended by a large number of UNA members and the local community. The chairperson of the Centennial Committee was Gloria Paschen, supreme vice-presidentess.

Another successful celebration took place on April 24, 1994 in Hartford, Conn. It was a banquet attended by 200 or more members as well as members of the local Ukrainian community, and by local and state political leaders from Connecticut. Subsequent celebrations are planned for Detroit, Buffalo, Rochester, Troy-Albany. As well, banquets are planned jointly by the four New Jersey Districts, and by Pennsylvania district committees.

The Home Office tries to assist these celebrations by providing publicity in our press and preparing of invitations, flyers, etc.

The Main Anniversary Concert in Carnegie Hall, New York, NY.

Consistent with its long tradition, which goes back to 1944, all important jubilees of our society have been commemorated with large concerts at the world famous Carnegie Hall in New York City, featuring performances by distinguished Ukrainian artists.

Plans to celebrate the UNA's 100th anniversary at Carnegie Hall were formulated back in 1991. It was decided to commission the Ukrainian composer, Ivan Karabyts, to compose a "Jubilee Cantata" to verses by the noted Ukrainian poet Mykola Rudenko. Performing at the concert were the following:

The Dumka Chorus the Ukrainian National Choir, bass Paul Plishka, soprano Oksana Krovytska and the Leontovych Quartet from Kyiv. The concert took place on February 19, 1994, and was a huge success. It was well attended and the famous concert hall was nearly filled to capacity. It was the wish of the members of the Ukrainian National Choir, many of whom are from Philadelphia, and its director, to have this concert repeated in that city for the large Ukrainian community and the large UNA membership. All attempts were made to hold this concert on March 13, 1994. Unfortunately, as the public showed only a minimal interest in attending, the concert had to be canceled.

Proposals to Amend the Constitution and By-Laws

Consistent with the resolutions of the 32nd UNA Convention a Special By-Laws Committee was created at the Special Meeting of the Supreme Assembly in September 1990. Its task was to prepare amendments to the Constitution and By-Laws for submission to the By-Laws Committee of the 33rd Convention and further to the delegates for review and ratification.

The Special By-Laws Committee consisted of Nestor Olesnycky, chairman and the following members: U. Diachuk, J. Hewryk, G. Paschen, W. Sochan, A. Blahitka, A. Doroshenko, E. Iwanciw, R. Hadzewycz, A. Chopek, M. Kuropas. Outside experts, all attorneys included: J. O. Flis, I. Rakowsky, P. Savaryn, T. Szmagala, Jr. The Special By-Laws Committee met when the Supreme Assembly was in session and submitted its draft proposal in the fall of 1993. The proposed amendments to the Constitution and By-Laws were printed and sent to all readers of Svoboda and The Ukrainian Weekly.

To date, only two comments and proposals regarding the amendments have been received at the Home Office.

The UNA Fund for the Rebirth of Ukraine

This fund was established by a resolution of the 32nd Convention with the idea that UNA members should donate their dividend checks to that fund to be used for aid to newly independent Ukraine.

At the Special Meeting of the Supreme Assembly in September 1990 it was decided that the UNA could use the Fund for the Rebirth to assist only religious, charitable, scholarly, educational and literary projects, consistent with our status as a fraternal non-profit organization. At that time guidelines were established that the UNA would support the education of young people, especially in the field of economics, banking and finance, and that the UNA would cooperate with programs sponsored by other organizations with similar purposes, and with those active in Ukraine.

Many requests for assistance have been received by the Home Office. After review, if they met our guidelines, we would submit them for approval by the full Supreme Executive Committee at our quarterly meetings.

Donations to the Fund for the Rebirth of Ukraine:

Year	
1990	$ 149,873
1991	122,046
1992	88,609
1993	70,540
Four-Year Totals	$ 431,068

Unfortunately, as the above figures indicate, the annual contributions have been decreasing each successive year, while the number of UNA projects to assist Ukraine and demands for funds have been increasing.

UNA Programs

I. This is the third summer that the UNA is conducting its Teaching English in Ukraine Project (TEU), which is run by volunteers in almost every oblast (district) of Ukraine. Our sponsor in Ukraine is the Prosvita Ukrainian Language Society.

In the years 1992 and 1993 the project was summarized as follows:

	1992	1993
Number of teachers	81	76
Number of courses	90	82
Number of students (approx.)	1,350	1,300
Number of locations where courses were held	28	41
Number of oblasts	16	18

In 1993:

1) The volunteers came from 15 states of U.S. and 4 provinces of Canada. One volunteer came from New Guinea

2) 44% of the volunteers were qualified teachers.

3) For 23% of the volunteers, it was their second teaching assignment.

4) Volunteers who were not teachers included engineers, pilots, musicians, administrators and students.

Every course lasted four weeks or longer. Every volunteer financed the cost of his/her travel to Ukraine and back. Prosvita assumed responsibility for transportation for the teachers to their assigned destinations, room and board and classroom space.

The UNA prepared a program based on input from American volunteers, purchased audio and video tapes, and student and teachers' textbooks.

The director of the project, Dr. Zirka Voronka, is a professional teacher of English as a Second Language. She too is a volunteer. She has invested not only her knowledge, but a great deal of time and dedication, for which the UNA is forever thankful. Because of her efforts, our project is expanding here and in Ukraine, and is attracting new volunteer teachers every year. Mostly all volunteer-teachers return to us full of enthusiasm and great satisfaction. Reports about their experiences are published in our press. A record number of 121 people volunteered to participate in the 1994 program.

Every year a workshop is conducted for the participants at the UNA Home Office before they depart for their assignments. Upon their return a reunion is held at Soyuzivka for the purpose of sharing and exchanging information and experiences.

II. In the summer of 1993 a second project was initiated: The Summer Institute. This is a program aimed at training teachers of English in Ukraine, familiarizing them with new methods of teaching English as a foreign language and upgrading their qualifications. Two two-week seminars took place in the summer of 1993 at the Pedagogical Institute in Kyiv, which also became the location of a Center of Teaching English, which was established after the project ended.

The co-sponsors of the program in Ukraine was the Soros Foundation. Dr. Zirka Voronka was director of the project also.

In 1994 two two-week Summer Institutes are planned for Kharkiv and Vinnytsia. The program has already been prepared. The cost of programs for past two years was $70,786.

III. Besides these programs, the UNA generously supported the programs of other organizations, as well as publishing activity in Ukraine. All donations to the Fund for the Rebirth of Ukraine are listed in the convention report of the Supreme Treasurer.

In February and March of 1994 the UNA was involved in a project to help increase voter awareness in Ukraine. Its purpose was to interest young people in participating in the parliamentary elections. This project was co-sponsored and planned by the Freedom House, a New York-based foundation. It was conducted by a student group, Youth Alternatives and placed particular emphasis on the central and eastern regions of Ukraine. The cost of the program was $57,000.

ЗАКЛЮЧНІ ЗАВВАГИ

Багато уваги у звіті ми присвятили нашим спробам у минулих трьох роках заснувати відділ професійної продажі забезпечень. Найважніші і найтяжчі кроки вже були зроблені і є вже позитивні висліди. Першорічні вклади у 1993 р. зросли на 215,000 дол. Мусимо дальше цей відділ розбудовувати у тих містах, де є велике скупчення української громади, так як у Чикаґо, Дітройт-Ворен, чи Ню Йорк стейті, в останньому, коли одержимо дозвіл на продаж універсальної поліси.

Нашу увагу мусимо звернути тепер також на розбудову подібного відділу в Торонті, Канада. Можливості поширити діяльність у Канаді є дуже великі, і саме тепер робимо всі заходи, щоб винаймити приміщення, виготовити нові продукти та затруднити працівників. Для встановлення нового відділу потрібно було принайменше 6 місяців часу.

Ще у конвенційному звіті на 26-ту Конвенцію, тодішній головний секретар д-р Я. Падох на базі опиту віку наших відділових секретарів та заразом активістів місцевих громад, уболівав над вислідом цього опиту, який виявив непересічно високий вік наших секретарів. На жаль, треба з великим болем ствердити, що цей стан у відділах ще погіршився. Тому нашою великою журбою є знайти нові кадри відданих союзовців, які по вишколенню могли б зайняти місце тих довголітніх секретарів, які відходять від нас на вічний спочинок, прямо щомісяця.

Нам треба лучити малі відділи з сильнішими, спеціяльно там, де нема жодної можливости ці малі відділи розбудувати.

У відділах мусить бути справнодіюче діловодство та книги, провадженi згідно з вимогою статуту. Адресар членів Відділів мусить бути упорядкований і ведений, а копію його повинна одержати Головна Канцелярія для провадження евіденції свого членства. Нема другої братської забезпеченевої установи, яка не знала б, де живуть її члени.

Відділи та округи мусять брати більшу участь у братській діяльності на місцях, вони мусять бути видні у громаді. Це з часом притягне у їх ряди нових членів і тим самим збільшить чи поповнить їх членство.

Нові секретарі з молодшого покоління повинні брати курси забезпеченевого діла та опісля іспити, щоб дістати дозвіл на продаж всіх родів забезпечення. Це уможливить їм кращі винагороди та доступ до молодших проспектів. Таких секретарів маємо вже у Ню Джерзі і Ню Йорку і вони дуже добре вив'язуються.

Важливою справою є зменшити фінансову підтримку видавничій діяльності через підвищення передплат. Наші члени і передплатники "Свободи" і "Українського Тижневика" повинні покривати більшість коштів видавництва. Головна Екзекутива мусить мати уповноваження підносити передплату з року на рік, якщо вищі кошти цього вимагатимуть, не чекаючи чергової Конвенції.

Пропонований новий член Головної Екзекутиви повинен мати завдання нагляду над усіми ділянками братської діяльности, щоб включно з видавництвом і Союзівкою збільшити кількість передплатників чи відвідувачів нашої оселі. Треба перевести докладний перегляд, як можна збільшити прибутки нашої братської діяльности, з метою зменшення всіх коштів.

CONCLUDING REMARKS

A large part of this report has been devoted to our attempts in the past three years to establish a professional insurance sales department. The most important and the most difficult steps have been taken, and the results arc positive. The 1993 first-year's dues have increased by $215,000. We have to continue to expand this department in cities where there exists a great concentration of Ukrainians, as in Chicago, Detroit-Warren, or in areas of New York State.

We have to direct our attention to expanding a similar department into Toronto. Great possibilities exist in Canada, and we are now doing everything possible to rent office space, prepare new products and hire employees. At least six month's lead time is required to establish a new sales office. Going back to the 26th Convention, the supreme secretary at that time, Dr. Jaroslaw Padoch, on the basis of a survey conducted on ages of Branch secretaries and community activists, lamented the results of that survey, which indicated an unusually high age for our secretaries.

Unfortunately, it is painful to affirm the fact that this situation among the branches has only become worse.

Therefore our concern is how to replace those secretaries, who have been with us these long years and are leaving our ranks almost every month, with dedicated UNA members who have proper training. We have begun to do this in states close to the Home Office.

We have to merge smaller branches with larger ones, especially, where there is no possibility of rebuilding these branches.

Branches must be business-oriented and record books must be kept, consistent with the requirements of the UNA Constitution and By-Laws. Membership address records have to be maintained and copies should be forwarded to the Home Office so that it could document the existence of its membership. There isn't any other fraternal insurance society, that does not know addresses of its members.

Branches and districts should increase their involvement in fraternal activities, so that they become visible as active members in their community. With time, this activity will attract new members, and in this way increase or replenish our ranks with new members.

New younger secretaries should enroll in insurance courses and upon passing then apply for licenses to sell all types of insurance. This will open the door to more income and provide access to younger potential clients. We have such secretaries already in New Jersey and New York. And they arc successful.

It is important to decrease our subsidy to our publications by raising their subscription. Our members and subscribers to Svoboda and The Weekly should cover a greater part of the cost of the publication. The Supreme Executive Committee must have the authority to raise the fees from year to year, as demanded by higher costs, and not have to wait for the next convention.

The proposed new member of the Supreme Executive Committee should supervise all fraternal activities and should work toward increasing the numbers of subscribers to our publications and visitors to our estate. We must make a thorough review of and increase the income from our fraternal activities with the goal of decreasing their costs.

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ УНСОЮЗУ, ЯКІ У 1993 РОЦІ ПРИЄДНАЛИ 10 і БІЛЬШЕ НОВИХ ЧЛЕНІВ

UNA CHAMPIONS — ORGANIZERS WHO DURING 1993 ORGANIZED 10 AND MORE NEW MEMBERS

П.Ч.	Число Відд.	Організатор	Нові Члени	Сума забезпечення
1.	496	М. Пилип'як	72	391,000
2.	231	В. Пастушок	63	481,000
3.	63	М. Турко	60	335,000
4.	242	Й. Чабан	36	758,000
5.	269	Христина Ґербеги	33	456,000
6.	83	С. Гавриш	32	178,000
7.	271	І. Чопко	31	104,000
8.	161	М. Дяківський	19	123,000
9.	43	Д. Пристай	19	57,000
10.	217	С. Приймак	18	102,000
11.	434	Олександра Дольницька (Канада)	16	165,000
12.	423	С. Куропась	16	177,000
13.	13	П. Шевчук	16	120,000
14.	358	З. Голубець	15	78,000
15.	22	Гелен Олек Скат	15	113,000
16.	174	А. Слюсарчук	15	76,000
17.	164	Т. Бутрей	14	80,000
18.	120	Е. Матіяш	14	61,000
19.	59	Т. Сливінський	14	71,000
20.	412	Емілія Смаль (Канада)	13	62,000
21.	266	В. Варшона	13	49,000
22.	184	Варка Бачинська	12	57,000
23.	304	Марія Гнатик	12	92,000
24.	216	Б. Одежинський	12	49,000
25.	230	Аннабелла Боровицька	11	61,000
26.	307	Д. Ґалонжка	11	41,000
27.	496	М. Кігічак	11	83,000
28.	450	Евстахія Мілянич	11	34,000
29.	125	Ґльорія Пашен	11	63,000
30.	375	П. Тарнавський	11	61,000
31.	432	Ярослава Зорич (Канада)	11	86,000
32.	368	Марія Берґман	10	41,000
33.	17	Я. Билень	10	50,000
34.	206	Л. Гардінк	10	68,000
35.	271	В. Корчинський	10	42,000
36.	465	Текля Мороз	10	44,000

ОРГАНІЗАТОРИ УНСОЮЗУ, ЯКІ У 1993 РОЦІ ПРИЄДНАЛИ 5 ДО 9 НОВИХ ЧЛЕНІВ

UNA ORGANIZERS WHO DURING 1993 ORGANIZED 5 TO 9 NEW MEMBERS

П.Ч.	Число Відділу	Організатор	Нові Члени	Сума забезпечення
1.	379	С. Ґоляш	9	32,000
2.	383	І. Хома	9	29,000
3.	42	Ю. Котляр	9	43,000
4.	257	М. Медвідь	9	30,000
5.	347	Доця Найда	9	56,000
6.	285	О. Скібіцький	9	31,000
7.	94	Галина Татарська	9	27,000
8.	441	Ліліяна Заневич (Канада)	9	35,000
9.	155	Я. Завійський	9	118,000
10.	256	К. Безкоровайний	8	49,000
11.	96	М. Драпала	8	78,000
12.	360	Й. Гаврилюк	8	34,000
13.	88	Стефанія Гаврилюк	8	38,000
14.	473	Віра Баніт	7	25,000
15.	402	Анна Бурій (Канада)	7	93,000
16.	367	П. Дзюба	7	23,000
17.	422	В. Євтушенко	7	95,000
18.	8	Марія Кульчицька	7	25,000
19.	348	Марія Макар	7	53,000
20.	327	Зеновія Зарицька	7	41,000
21.	163	Т. Дуда	6	31,000
22.	293	Марія Душник	6	33,000
23.	146	Г. Корбяк	6	33,000
24.	177	І. Лаба	6	12,000
25.	133	Я. Леськів	6	34,000
26.	287	В. Липовий	6	95,000
27.	82	Ольга Марущак	6	31,000
28.	171	Д. Парубчак	6	20,000
29.	86	І. Серант	6	31,000
30.	354	М. Війтек	6	60,000
31.	153	Ю. Данилів	5	88,000
32.	162	Д. Федорійчук	5	68,000
33.	12	Є. Ґулич	5	60,000
34.	305	Марґарета Гентош	5	35,000
35.	472	Стефанія Кочій	5	73,000
36.	20	Р. Куропась	5	50,000
37.	16	В. Лучків	5	26,000
38.	45	М. Пришляк	5	41,000
39.	238	Анна Ремик	5	23,000
40.	57	М.Савків	5	28,000
41.	452	Наталія Шуя	5	22,000
42.	247	Любомира Шеремета	5	86,000
43.	277	В. Василенко	5	15,000
44.	349	М. Захарко	5	68,000
45.	180	Ґеновефа Жеребняк	5	25,000

НАЙКРАЩІ ВІДДІЛИ УНСОЮЗУ, ЯКІ У 1993 РОЦІ ПРИЄДНАЛИ 10 І БІЛЬШЕ НОВИХ ЧЛЕНІВ

UNA BRANCHES WHICH DURING 1993 ORGANIZED 10 AND MORE NEW MEMBERS

П.Ч.	Місцевість		Число Відділу	Нові члени
1.	Сіетл	Ваш.	496	83
2.	Форд Сіти	Па.	63	60
3.	Кемден	Н.Дж.	231	58
4.	Елмайра	Н. Й.	271	41
5.	Фраквіл	Па	242	36
6.	Екстон	Па	269	33
7.	Філядельфія	Па	83	32
8.	Амбрідж	Па	161	22
9.	Ферпорт	Н. Й.	43	19
10.	Ватервліт	Н. Й.	13	18
11.	Рочестер	Н.Й.	217	18
12.	Чикаго	Ілл.	423	16
13.	Монтреаль	Квеб.	434	16
14.	Чикаго	Ілл.	22	15
15.	Бриджпорт	Кон.	59	15
16.	Дітройт	Миш.	174	15
17.	Клівленд	Огайо	358	15
18.	Аліквіппа	Па	120	14
19.	Бервік	Па	164	14
20.	Випани	Н.Дж.	172	14
21.	Бостон	Ма	307	14
22.	Амстердам	Н. Й.	266	13
23.	Торолд	Онт.	412	13
24.	Ню Йорк	Н. Й.	184	12
25.	Філядельфія	Па	216	12
26.	Баффало	Н. Й.	304	12
27.	Чикаго	Ілл.	125	11
28.	Янгставн	Огайо	230	11
29.	Джерзі Сити	Н.Дж.	287	11
30.	Рочестер	Н. Й.	367	11
31.	Маямі	Фл.	368	11
32.	Філядельфія	Па	375	11
33.	Торонто	Онт.	432	11
34.	Ню Йорк	Н. Й.	450	11
35.	Чикаго	Ілл.	17	10
36.	Кергонксон	Н. Й.	88	10
37.	Джерзі Сиіті	Н. Дж.	171	10
38.	Вунсакет	Р. Ай.	206	10
39.	Вілмінгтон	Де.	247	10
40.	Гемпстед	Н. Й.	327	10
41.	Баффало	Н. Й.	360	10
42.	Ляшін	Квеб.	465	10

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У 1993 РОЦІ

ORGANIZATIONAL ACHIEVEMENTS OF THE UNA DISTRICT COMMITTEES DURING 1993

П.Ч.	Округа	Число Відділів	Придбано Членів	Забезпечення на суму	АДД
	Округи Пенсильвенії				
1.	Філядельфія	39	245	1,975,000	44
2.	Піттсбург	15	111	698,000	5
3.	Шамокін	13	53	865,000	13
4.	Аллентавн	12	10	44,000	—
5.	Скрентон	4	4	12,000	—
6.	Вілкс Бери	6	15	83,000	6
	Разом	**89**	**438**	**3,677,000**	**68**
	Округа Мериленду				
	Балтимор	8	18	300,000	—
	Округи Ню Йорку				
1.	Ню Йорк	29	98	572,000	9
2.	Сиракюзи/Ютика	12	60	291,000	5
3.	Рочестер	9	65	294,000	5
4.	Трой/Олбані	8	46	251,000	2
5.	Баффало	6	25	166,000	1
	Разом	**64**	**294**	**1,574,000**	**22**
	Округи Ню Джерзі				
1.	Нюарк	15	46	391,000	2
2.	Джерзі Сити	9	38	208,000	—
3.	Перт Амбой	12	22	212,000	1
4.	Пассейк	3	17	90,000	2
	Разом	**39**	**123**	**901,000**	**5**

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У 1993 РОЦІ

ORGANIZATIONAL ACHIEVEMENTS OF THE UNA DISTRICT COMMITTEES DURING 1993

	Округи Іллиной, Мишиґен і Огайо				
1.	Чикаґо, Ілл.	28	88	699,000	11
2.	Дітройт, Миш.	18	58	298,000	8
3.	Клівленд, Огайо	17	42	200,000	3
4.	Янґставн, Огайо	4	23	136,000	—
	Разом	**67**	**211**	**1,333,000**	**22**
	Округи Нової Англії				
1.	Ню Гейвен, Конн.	14	43	234,000	4
2.	Бостон, Масс.	5	21	98,000	1
3.	Вунсакет, Р. Ай.	6	18	86,000	—
	Разом	**25**	**82**	**418,000**	**5**
	Округи Західніх Стейтів Америки				
1.	Центральна	6	13	96,000	—
2.	Міннеаполіс, Мін.	6	5	24,000	—
3.	Ст. Луїс, Мо.	3	—	—	—
	Разом	**15**	**18**	**120,000**	—
	Необ'єднані Відділи в Америці	20	212	5,237,287	32
	Округи Канади				
1.	Торонто, Онт.	18	38	292,000	6
2.	Монтреаль, Квеб.	5	33	234,000	8
3.	Ніяґара, Онт.	9	20	169,000	4
4.	Захід Канади	10	4	28,000	—
	Разом	**42**	**95**	**723,000**	**18**
	Загальна сума	**369**	**1,491**	**14,283,287**	**172**

ОГЛЯД АКТИВНОГО ЧЛЕНСТВА І ВТРАТИ ПО ОКРУГАХ У 1993

REVIEW OF ACTIVE MEMBERSHIP AND LOSSES BY DISTRICTS IN 1993

Округа	Число Відділів	Членство січень 93	Втрати	Членство грудень 93	Нові члени 93	Сума забезпечення
Аллентавн	12	942	(54)	888	10	$44,000
Балтимор	8	827	(69)	758	18	300,000
Бостон	5	524	(27)	497	21	98,000
Баффало	6	758	(31)	727	25	166,000
Чикаго	28	2,894	(126)	2,768	88	699,000
Клівленд	17	1,640	(77)	1,563	42	200,000
Дітройт	18	2,134	(51)	2,083	58	298,000
Джерзі Сити	9	1,402	(98)	1,304	38	208,000
Міннеаполіс	6	336	(21)	315	5	24,000
Монтреаль	5	922	47	969	33	234,000
Ню Гейвен	14	1,148	(60)	1,088	43	234,000
Нюарк	15	1,616	(111)	1,505	46	391,000
Ню Йорк	29	2,905	(134)	2,771	98	572,000
Ніяґара	9	807	(26)	781	20	169,000
Пассейк	3	495	(38)	457	17	90,000
Перт Амбой	12	1,031	(51)	980	22	212,000
Філядельфія	39	4,797	(146)	4,651	245	1,975,000
Піттсбурґ	15	1,829	3	1,832	111	698,000
Рочестер	9	1,118	(27)	1,091	65	294,000
Скрентон	4	315	(14)	301	4	12,000
Шамокін	13	1,370	(51)	1,319	53	865,000
Сиракюзи/Ютика	12	1,211	(37)	1,174	60	291,000
Торонто	18	1,594	(90)	1,504	38	292,000
Трой/Олбані	8	1,101	(62)	1,039	46	251,000
Вілкс Бери	6	666	(20)	646	15	83,000
Вінніпеґ	10	622	(43)	579	4	28,000
Вунсакет	6	385	(8)	377	18	86,000
Янґставн	4	472	(8)	464	23	136,000
Центральна	6	204	(12)	192	13	96,000
Ст. Луїс	3	55	(16)	39	0	0
Необ'єднані Відділи	20	1,143	89	1,231	212	5,237,287
Разом	**369**	**37,263**	**1,369**	**35,894**	**1,491**	**14,283,287**

ЧИСЛО НОВИХ ЧЛЕНІВ І ЇХ СУМА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

NEW MEMBERS ORGANIZED TOTAL INSURANCE AMOUNT

У 1990 РОЦІ

DURING 1990

Місяць	Число Членів	Сума забезпечення	В тому АДД	В тому числі КАНАДА: Число Членів	Сума забезпечення	В тому АДД
СІЧЕНЬ	72	$ 378,000	8	10	$50,000	1
ЛЮТИЙ	146	736,000	23	6	42,000	—
БЕРЕЗЕНЬ	139	637,000	12	18	58,000	2
КВІТЕНЬ	126	708,000	18	9	58,000	2
ТРАВЕНЬ	262	1,692,000	44	47	330,000	11
ЧЕРВЕНЬ	93	394,000	12	2	8,000	—
ЛИПЕНЬ	136	757,000	19	5	62,000	—
СЕРПЕНЬ	179	978,000	33	2	30,000	1
ВЕРЕСЕНЬ	112	1,045,000	12	12	115,000	—
ЖОВТЕНЬ	103	547,000	8	6	21,000	—
ЛИСТОПАД	114	692,000	8	16	93,000	1
ГРУДЕНЬ	119	868,000	15	16	85,000	6
РАЗОМ:	**1,601**	**$ 9,432,000**	**212**	**149**	**952,000**	**24**

У 1991 РОЦІ

DURING 1991

Місяць	Число Членів	Сума забезпечення	В тому АДД	В тому числі КАНАДА: Число Членів	Сума забезпечення	В тому АДД
СІЧЕНЬ	84	$ 689,000	10	7	27,000	—
ЛЮТИЙ	114	598,500	12	13	109,000	3
БЕРЕЗЕНЬ	118	967,000	24	22	106,000	7
КВІТЕНЬ	96	926,000	13	7	49,000	1
ТРАВЕНЬ	107	986,000	8	2	15,000	—
ЧЕРВЕНЬ	114	1,102,000	21	9	86,000	—
ЛИПЕНЬ	118	1,001,000	12	6	29,000	2
СЕРПЕНЬ	95	656,000	8	2	23,000	—
ВЕРЕСЕНЬ	108	998,100	11	4	15,000	—
ЖОВТЕНЬ	91	511,100	7	6	29,000	—
ЛИСТОПАД	112	931,000	8	23	221,000	2
ГРУДЕНЬ	136	750,000	12	9	52,000	—
РАЗОМ:	**1,293**	**$ 10,115,700**	**146**	**110**	**761,000**	**15**

У 1992 РОЦІ

DURING 1992

Місяць	Число Членів	Сума забезпечення	В тому АДД	В тому числі КАНАДА: Число Членів	Сума забезпечення	В тому АДД
СІЧЕНЬ	82	$494,000	11	8	$77,000	—
ЛЮТИЙ	114	923,000	19	5	55,000	1
БЕРЕЗЕНЬ	133	1,051,000	18	15	87,000	2
КВІТЕНЬ	175	1,084,000	28	8	35,000	1
ТРАВЕНЬ	103	816,000	16	9	60,000	1
ЧЕРВЕНЬ	82	673,000	10	2	33,000	—
ЛИПЕНЬ	110	670,000	19	9	44,000	5
СЕРПЕНЬ	92	643,000	11	7	33,000	2
ВЕРЕСЕНЬ	106	1,157,500	6	8	43,000	—
ЖОВТЕНЬ	118	621,500	15	5	40,000	—
ЛИСТОПАД	101	675,500	7	14	80,500	2
ГРУДЕНЬ	128	812,500	17	13	60,000	—
РАЗОМ:	**1,344**	**$ 9,621,000**	**177**	**103**	**647,500**	**14**

ЧИСЛО НОВИХ ЧЛЕНІВ І ЇХ СУМА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
NEW MEMBERS ORGANIZED TOTAL INSURANCE AMOUNT

У 1993 РОЦІ

DURING 1993

				В тому числі КАНАДА		
Місяць	Число Членів	Сума забезпечення	В тому АДД	Число Членів	Сума забезпечення	В тому АДД
СІЧЕНЬ	151	$ 1,655,000	23	19	200,000	5
ЛЮТИЙ	128	751,000	11	2	10,000	1
БЕРЕЗЕНЬ	153	1,074,100	16	13	49,000	3
КВІТЕНЬ	102	840,300	8	10	42,000	3
ТРАВЕНЬ	70	762,300	5	12	146,000	—
ЧЕРВЕНЬ	96	1,296,468	—	8	79,000	—
ЛИПЕНЬ	84	743,619	6	2	8,000	—
СЕРПЕНЬ	79	750,500	10	1	5,000	—
ВЕРЕСЕНЬ	133	1,747,500	19	—	—	—
ЖОВТЕНЬ	147	1,379,500	23	7	73,000	1
ЛИСТОПАД	150	1,471,000	26	11	69,000	2
ГРУДЕНЬ	198	1,812,000	25	10	42,000	3
РАЗОМ:	**1,491**	**$14,283,287**	**172**	**95**	**723,000**	**18**

НОВІ ЧЛЕНИ, ПРИДБАНІ КАНАДСЬКИМИ ОКРУГАМИ У МІЖКОНВЕНЦІЙНОМУ ЧАСІ

NEW MEMBERS ORGANIZED BY CANADIAN DISTRICTS DURING 1990, 1991, 1992, 1993

Округи	1990	1991	1992	1993	Разом
Канадські відділи в Дітройті	—	—	5	2	7
Монтреаль	39	44	39	33	155
Ніяґара	21	20	23	20	84
Торонто	70	25	43	38	176
Захід Канади	19	14	5	4	42
Разом	**149**	**103**	**115**	**97**	**464**

ЧЛЕНИ КЛЮБУ „ЗАСЛУЖЕНИХ СОЮЗОВЦІВ" У МІЖКОНВЕНЦІЙНОМУ ЧАСІ

MEMBERS OF UNA'S "CHAMPIONS CLUB"

Ч.	Ім'я, прізвище	Відділ	Нові члени
	1990		
1.	М. Кігічак	496	206
2.	В. Пастушок	231	45
3.	М. Турко	63	40
4.	І. Пригода	200	29
	1991		
1.	М. Кігічак	496	114
2.	Й. Чабан	242	43
3.	С. Гавриш	83	36
4.	Я. Билень	17	26
5.	Г. Олек Скот	22	25
	1992		
1.	М. Пилип'як	496	38
2.	Я. Билень	17	36
3.	С. Гавриш	83	35
4.	В. Пастушок	231	26
5.	Т. Бутрей	164	25
	1993		
1.	М. Пилип'як	496	72
2.	В. Пастушок	231	63
3.	М. Турко	63	60
4.	Й. Чабан	242	36
5.	Х. Ґербеги	269	33
6.	С. Гавриш	83	32
7.	І. Чопко	271	31

КАНАДА — НОВІ ЧЛЕНИ В МІЖКОНВЕНЦІЙНОМУ ЧАСІ

CANADA — NEW MEMBERS ORGANIZED DURING 1990, 1991, 1992, 1993

Рік	Число членів	Сума забезпечення
1990		
1990	149	952,000
1991	103	647,500
1992	110(5)	761,000
1993	95(2)	723,000
Разом	**457+(7)**	**3,083,500**

(5)
(2)
нові члени придбані канадськими відділами у Дітройті

ПЕРШУНИ — ОКРУГИ В МІЖКОНВЕНЦІЙНОМУ ЧАСІ — НАГОРОДЖЕНІ ПОЧЕСНИМИ ПЛЯКЕТАМИ ЗА НАЙКРАЩЕ ВІДСОТКОВЕ ВИКОНАННЯ КВОТ, АБО ЗА ПРИДБАННЯ НАЙБІЛЬШОГО ЧИСЛА НОВИХ ЧЛЕНІВ

UNA CHAMPION DISTRICTS WHICH WERE AWARDED PLAQUES FOR BEST ACHIEVEMENTS OF QUOTAS OR FOR ENROLLMENT OF HIGHEST NUMBER OF NEW MEMBERS DURING YEARS:

1990

Округа Філядельфія ....
Округа Трой/Олбані ....
Округа Шамокін ....

1991

Округа Філядельфія ....
Округа Трой/Олбані ....
Округа Шамокін ....

1992

Округа Філядельфія ....
Округа Вілкс Бері ....
Округа Бостон ....

1993

Округа Філядельфія ....
Округа Піттсбурґ ....
Округа Філядельфія ....

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗДОБУТКИ ОКРУГ І ВІДСОТКОВЕ ВИКОНАННЯ КВОТ ЗА 4 РОКИ

Округа	Назначена квота за 4 роки	Нові члени за 4 роки	відсоткове виконання квоти	Сума забезпечення за 4 роки
1. Трой/Олбані	220	212	96%	$ 1,297,000
2. Філядельфія	910	811	89%	6,250,000
3. Шамокін	275	227	83%	2,020,000
4. Піттсбурґ	390	313	80%	1,916,000
5. Монтреаль	195	155	79%	1,093,500
6. Ню Гейвен	235	183	78%	907,000
7. Вунсакет	80	60	75%	563,000
8. Вілкс Бері	140	102	73%	652,000
9. Чикаго	620	445	72%	2,680,000
10. Бостон	120	85	71%	431,000
11. Ню Йорк	615	396	64%	2,372,000
12. Рочестер	280	178	64%	962,000
13. Дітройт	460	283	62%	1,595,500
14. Пассейк	115	70	61%	408,000
15. Сиракюзи/Ютика	245	144	59%	718,000
16. Нюарк	355	200	56%	1,812,000
17. Балтимор	180	98	54%	1,295,000
18. Джерзі Сиґі	300	155	52%	962,000
19. Торонто	370	176	48%	1,061,000
20. Баффало	165	77	47%	411,000
21. Янґставн	115	54	47%	428,000
22. Перт Амбой	220	98	45%	983,000
23. Центральна	55	25	45%	145,000
24. Ніяґара	190	84	44%	774,000
25. Клівленд	350	129	37%	852,000
26. Скрентон	45	15	33%	85,000
27. Міннеаполіс	65	21	32%	156,000
28. Аллентавн	200	62	31%	424,000
29. Вінніпеґ	170	42	25%	155,000
30. Ст. Луїс	25	4	16%	118,000
31. Необ'єднані Відділи в Америці	295	825	280%	9,925,987
	8,000	**5,729**	**72%**	**$43,451,987**

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ КОМІТЕТІВ УНСОЮЗУ НА ПРОТЯЗІ 1993 РОКУ

CHAIRMEN OF THE UNA DISTRICT COMMITTEES DURING 1993

1. АЛЛЕНТАВН, Па. .... Анна ГАРАС
2. БАЛТИМОР, Мд. .... Богдан ЯСІНСЬКИЙ
3. БОСТОН, Масс. .... Володимир ГЕТЬМАНСЬКИЙ
4. БАФФАЛО, Н.Й. .... Роман КОНОТОПСЬКИЙ
5. ЧИКАҐО, Ілл. .... Павло ОЛЕКСЮК
6. КЛІВЛЕНД, Огайо .... Василь ЛІЩИНЕЦЬКИЙ
7. ДІТРОЙТ, Миш. .... д-р Олександер СЕРАФИН
8. ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. .... Володимир БІЛИК
9. МОНТРЕАЛЬ, Квеб. .... Текля МОРОЗ
10. НЮАРК, Н. Дж. .... Роман ПИНДУС
11. НЮ ГЕЙВЕН, Конн. .... Володимир ВАСИЛЕНКО
12. НЮ ЙОРК, Н.Й. .... д-р Василь ЛУЧКІВ
13. НІЯҐАРА, Онт. .... д-р Богдан ДОЛІШНИЙ
14. ПАССЕЙК, Н. Дж. .... Іван ХОМКО
15. ПЕРТ АМБОЙ, Н. Дж. .... Михайло ЗАХАРКО
16. ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. .... Стефан ГАВРИШ
17. ПІТТСБУРҐ, Па. .... Іван ГОЛОВАТИЙ
18. РОЧЕСТЕР, Н. Й. .... Петро ДЗЮБА
19. СКРЕНТОН, Па. ....
20. ШАМОКІН, Па. .... Йосип ЧАБАН
21. СИРАКЮЗИ/ЮТИКА, Н. Й. Володимир КОРЧИНСЬКИЙ
22. ТОРОНТО, Онт. .... о. д-р Мирон СТАСІВ
23. ТРОЙ/ОЛБАНІ, Н.Й. .... Павло ШЕВЧУК
24. ВІЛКС-БЕРІ, Па. .... Тимко БУТРЕЙ
25. ВІННІПЕҐ, Ман. ....
26. ВУНСАКЕТ, Р. Ай. .... Леон ГАРДІНК
27. ЯНҐСТАВН, Огайо .... Естелла ВОЛОШИН
28. МІННЕАПОЛІС, Мінн. ....
29. ЦЕНТРАЛЬНА ....
30. СТ. ЛУЇС, Міз ....
31. НЕОБ'ЄДНАНІ ВІДДІЛИ в АМЕРИЦі

НОВІ ЧЛЕНИ ТА ВТРАТИ В ЧЛЕНСТВІ ЗА ОСТАННІХ 16 РОКІВ

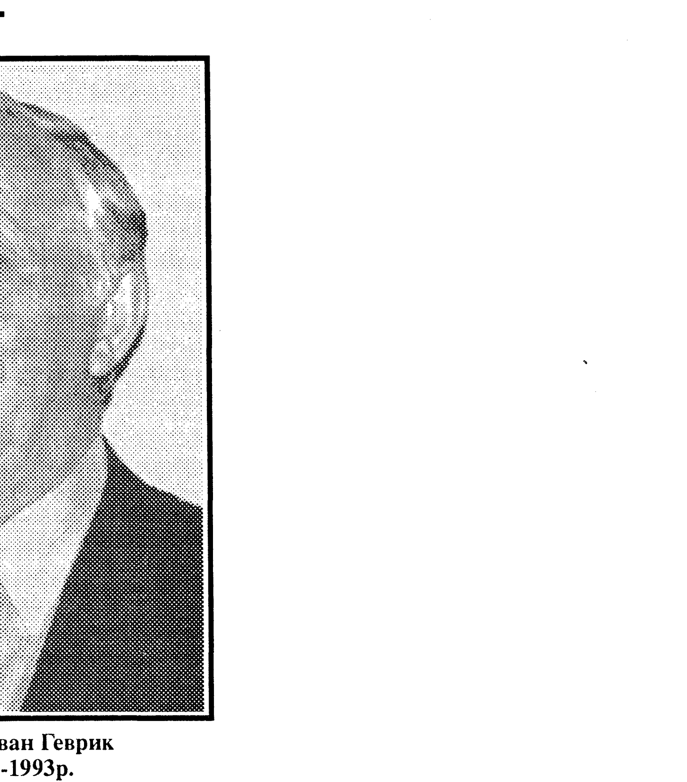
ORGANIZING RESULTS FOR THE PAST 16 YEARS

Рік	Придбано нових членів	Чиста річна втрата членства
1978	2982	580
1979	2648	1147
1980	2239	1261
1981	2368	1258
1982	2483	1207
1983	2145	1440
1984	2190	1018
1985	1956	1780
1986	1784	1823
1987	1362	1986
1988	1161	2178
1989	1410	1914
1990	1601	!438
1991	1344	1861
1992	1293	1733
1993	1491	1454
Разом:	**30,457**	**24,078**

Директор для Канади
Від 1986-1993
Св. п. мґр Іван Геврик

✝

св. п. мґр Іван Геврик
1917р.-1993р.

Мґр Іван Геврик був довголітній секретар 445-го Відділу УНС в Вінніпезі. Понад 20 років мґр І. Герик був головою Головної Контрольної Комісії УНС, а від 1986 року був вибраний директором УНС для Канади і помер на тому пості. Рівночасно був заступником голови Контрольної Комісії СКВУ і головою Контрольної Комісії БУКК. Був одним із шести членів Центрального комітету будови пам'ятника Т. Шевченкові біля вінніпезького парляменту. В 1963 році за свою віддану працю для культурно-освітніх цілей був проголошений Громадянином Дня у Вінніпезі, а в 1983 році за працю для української громади, як провідний член численних організацій і провідний член УНС Канади був нагороджений Шевченківською медалею на конґресі КУК.

В липні 1992 року заходом громадського комітету Вінніпеґу там влаштовано мґрові І. Геврикові та його дружині Стефанії ювілейний бенкет з приводу 75-річчя з дня народження мґр І. Геврика, 45-річчя подружнього життя та 55-річчя громадської праці. Тоді він отримав з рук головного секретаря УНС Володимира Сохана союзову пропам'ятну таблицю за заслуги ювілята для УНС, а це 40 років безперебійної праці, в часі якої він зорганізував понад 500 членів та відбув більше сотні поїздок до УНС на конвенції та наради.

У Вінніпеґу, 22-го травня 1993 р. помер після короткої, але важкої недуги мґр Іван Геврик секретар 445-го Відділу, колишній голова Контрольної Комісії УНС і головний директор УНС для Канади.

Вічна йому пам'ять!

Звіт заступника головного предсідника д-ра Нестора Л. Олесницького

ANNUAL REPORT — 1993 OF THE SUPREME VICE PRESIDENT

I
1993-1994 Activities

My activities in this reporting year varied somewhat from the three prior years in intensity of effort. Since the preparation of the new By-Law Amendments was the primary duty assigned to me by the 1990 Convention, the bulk of my UNA devoted time was spent on countless revisions, redraftings, telephone conferences and meetings to put the By-Law Committee's proposed draft in final form. You should have seen this final proposed draft in a special issue of Svoboda published in January of this year. I would be remiss if I didn't give profuse thanks to all of the By-Law Committee members who cheerfully gave of their time to this tedious but very necessary task of preparing "Batko Soyuz" for the new challenges facing it in its second century of existence.

Other activities I undertook this year, were as follows:

A) Attendance at Supreme Executive meetings on July 30, 1993, December 17, 1993 and March 31, 1994.

B) Attendence at the following District Committee meetings: (1) Newark 9/26/93; (2) Detroit 10/23/93; (3) Buffalo 3/13/94; (4) Rochester 3/20/94; and (5) Newark 3/27/94.

C) Attendance at Annual meeting May 15th — May 20th, 1993. (I did not attend all sessions, due to some professional commitments which caused me to miss approximately 2½ days).

D) Representation of the UNA at the following:
Soyuzivka 8/21/93, Miss Soyuzivka Contest;
Montreal District 100th Year Anniversary Svoboda Concert at which I was the main speaker on 9/19/93;
World Congress of Ukrainians Convention 11/3 — 11/6/93 as UNA delegate in Toronto;
1. 2/19/94 at Carnegie Hall;
2. 2/20/94 at the UNA home office.

E) Additionally, I have lent my professional expertise to the UNA investment office without charge, for the modernization and regulatory compliance of its mortgage lending practices, an area which has positively exploded in activity.

F) Further, mostly without charge, I have given when asked, legal opinions on leases, insurance policies, contracts of employment, construction contracts, computer contract, foreclosures and other areas too numerous to recite.

G) I incorporated, without charge, the Ukrainian National Foundation, Inc., receiving only reimbursement for filing fees. This work included the preparation of its constitution and by-laws.

H) Recently on behalf of the UNURC, I obtained an award from an arbitrator in favor of the UNURC against a non-paying tenant in the building in excess of $196,000.00. The total cost to date on this UNURC case has been $600.00 which includes filing and service of process fees.

I) Furthermore, without any cost to the UNA, I review each mortgage loan commitment that the UNA issues, I prepare documents as necessary or give instructions to the borrower's attorney for appropriate documentation to protect the interests of the UNA.

II
Prior Years
1990 through 1993 Activities

In order not to repeat the entire content of my prior reports, I will summarize my efforts on behalf of the UNA, as succinctly as possible:

1. 1990 — 1991:

A) Informal meetings at main office 7/6/90, 7/14/90. 1/21/90 and 7/27/90.

B) Formal meetings, 9/15/90; special meeting of Supreme Assembly, 11/17/90; Supreme Executive Committee, 1/19/91 and Supreme Executive Committee, 4/20/91.

C) Representation of UNA as follows:
8/29/90 Ukrainian Community Home in New York City as Master of Ceremonies for the greeting of Mychajlo Horyn;
9/1/90 same function at Soyuzivka;
11/10/90 representation of UNA at Ukrainian Fraternal Assn's 80th Anniversary Banquet, Scranton, Pennsylvania;
11/17/90, Homin Choir, Burnett Junior High School, Union, N.J.;
1/26 and 1/27/91, CCA, Congress of CCDU, Newark, N.J.
Representation of Executive Committe at district meeting in Boston, Mass. — 2/23/91;
Representation of Supreme Executive Committee, district meeting in Newark, N.J. — 2/26/91; and
attended Philadelphia district picnic, 8/18/91.

2. 1992; Attended three of four Supreme Executive Committee quarterly meetings, attended district meetings in Chicago, Boston and Newark, visited UNA office in Kyiv and represented the interests of the UNA in its discussion with ministry of Education and the UNA's contribution of monies and supplies for the insurance of Ukrainian language school books. Organized three members with total insurance of $135,000.

3. Representation of the UNA in 1993
7/10/92, attended Fund for Ukraine meeting in New York on behalf of UNA;
7/31/92, Supreme Executive Committee meeting;
8/8/92, represented UNA at Plast Camp, Chatham, N.Y.
9/17/92, Ukraine Fund meeting;
9/19/92, organizational meeting;
10/24/92, Supreme Executive Committee meeting;
11/14/92, attended the Providence Assn. Anniversary Concert in Abington, Pennsylvania;
1/9/93, UNA By-Laws meeting with Executive Committee;
1/29/93, Supreme Executive Committee meeting;
2/28/93, Newark District meeting;
3/6/93, Chicago District meeting;
3/7/93, Detroit District meeting;
3/17/93, UNA informal meeting at home office with Renaissance Foundation Chief Executive, Bohdan Budzan;
3/28/93, Branch No. 27 annual meeting; and
4/30/93, UNA Executive meeting.

I am repeating these activities, since this is a quadrennial report and I feel that the delegates should have the benefit of knowing that my activities for four years on behalf of the UNA were consistent and busy.

III
The Future of the UNA

As far as the future is concerned, I am anxious to continue serving the UNA well into its second century. In its second century of existence, the UNA is and will be faced with incredible opportunities, as well as incredible and unforseen hardships. With our new and more flexible Constitution, By-Laws and Manuals, we should be able to expand our activities to other countries, especially Ukraine, increase our financial strength exponentially to benefit our membership as well as Ukraine, to modernize our various departments, offices, publications and resort through the wise use of technology and bring into our fold those lost generations of Ukrainian/Americans who have stayed away in droves from an organization which they rightly or wrongly perceive as stagnant, old

fashioned and not responsive to their interests and needs.

It is my position that although we need not abandon those principles which have kept us as strong and vibrant as they have to date, I believe it is time for a radical change in our focus. This radical change is occasioned by the realities of the time. One of the realities is the fact that the insurance commissioners of the various states in which we do business are more and more requiring the licensing of those who sell UNA products. Unfortunately, the bulk of our secretaries are not so licensed. This has forced the very necessary step of forming a professional sales force which, to my mind, should work hand-in-glove with our existing secretaries. Unfortunately, this has not stemmed the tide of the continual loss of membership by attrition of one kind or another.

It is therefore my goal to assist the UNA in my next term as Vice President, should I be re-elected, to have a greater concentration of effort by our Treasurer and financial department in expanding the wealth of the UNA in order to attract those generations of 30 to 50 year olds that we are not currently attracting. How? If we increased our wealth five fold, then we can give five times as many mortgages, five times as many scholarships, five times as much help to Ukraine, five times as much in improvements to our resort, if not build an additional one. An association such as ours, which has an approximate market value of $100,000,000.00, can probably, without a great deal of difficulty, expand its market value to $500,000,000.00 by concentrating on its new and successful annuity products, its universal life products and expanding its mortgage lending practices. This can be done in a period of five to ten years by which time the attractiveness to the younger generations of a half a billion dollar organization will bring into our fold those who are looking for competitive insurance or investment products or other financial products such as mortgages or notes which we have available. Once they see that the UNA is well into the 21st century as a modern organization caring for the well being of its members in the United States and Canada and caring for the land of our ancestors, Ukraine, by its various donations, foundations, and efforts, I believe this will re-attract those lost generatios to the UNA.

We have certainly tried urging our secretaries to work harder, hired professional sales people, but our drop in membership is constant. I do not believe that we will reverse this trend, short of a miraculous new migration into the United States from Ukraine. However, if our products are such that are competitive with the Prudentials and New York Life Insurance Companies of the world, and if the benefit of belonging to a bold new and effective organizations such as the UNA is made clear to those who have not looked at us recently, I believe that the drop in membership will be reversed and that we can achieve a goal of 100,000 members within five to ten years.

Звіт заступниці головного предсідника Ґльорії Пашен

The last four years have been fraught with world-shaking events. We witnessed the election of the first lady President of the UNA, we saw and applauded the breakup of the Soviet Union, then we witnessed the proclamation of Ukraine as an independent state. We proudly watched as Ukraine's representatives were received at the White House, and diplomatic relations were established between the two nations.

The UNA was instrumental in large part in making some of these events happen. If we accept that premise, it follows that we have been doing something right. The UNA had survived one hundred years of prejudice, under-recognition, bad press and hostile detractors. That is something we can all be proud of.

My contribution to the organization has been modest. In the four years since the last convention, I continued to function as the secretary of Branch 125 in Chicago. I contributed by enrolling 25 new members to the branch, which made it one of the few branches that increased its membership in the past four years.

As the vice-president of the parent organization, I attended all the quarterly meetings called by the President, and held in New Jersey. I also attended all of the regional committee meetings held in Chicago for the past four years. I attended three Executive Board meetings at Soyuzivka in 1991, 1992, and 1993.

Every year, the UNA presents awards to graduates of Ukrainian schools. I made presentations of such awards and gifts to the graduates of St. Nicholas Catholic School, Ridna Shkola and St. Joseph Ukrainian School in Chicago.

The thirty-second convention mandated that a new set of by-laws be written and presented to the next convention for ratification. The old by-laws needed to be updated, simplified, and written in an understandable language. As a member of this committee, I devoted a measure of time and energy to drafting this document. The draft that will be offered to the convention is the result of long and serious thought by a group of people dedicated to giving the best of their abilities in service to the UNA. The amazing thing is that the committee, made up of about fifteen people, including five lawyers and a judge, agreed on some principles and vehemently disagreed on others and still managed to get the job done in harmony.

Aside from distributing honoraria, I was invited to deliver an address at the Ukrainian Evangelical Baptist Convention in Berwyn, Illinois. I also attended the 75th anniversary banquet of Plast, celebrated in Chicago on November 28, 1992.

When the Ukrainian State Choir came to Chicago, I was one member of the committee which made arrangements for the concert as well as arranging lodging for the performers during their stay here.

In November of 1992, I attended a convention of the World Congress of Free Ukrainians in Toronto, Canada. It was a four-day meeting that was most interesting and educational because of the array of speakers whose topics were timely and of great interest.

In May of 1993, I accompanied the rest of the executives at the funeral of our late friend and associate Mr. John Hewryk UNA Director for Canada. He had been honored earlier the year before by his contemporaries, for his social and community activities, as well as for his work in the UNA, of which he was very proud. As a true and passionate friend of the UNA, he has already been missed.

After repeated requests to arrange for the disposition of the building commonly referred to as the Ukrainian-American Civic Center in Chicago, I was able to arrange a meeting with the legal owners and the presidents and secretaries of the original six branches. Together we negotiated a fair and equitable package that defused what had the appearance of becoming a community bomb shell.

Every time I write one of these reports, I end up by trying to present thought-provoking ideas to the readers. Some of my ideas are practical, and some are wishful thinking.

In perusing an old volume of a UNA reference book that had been printed in the 1950's, I was pleasantly surprised to see that in the early days of the UNA, our organization did not encompass just those cities east of the Mississippi. There were pictures and interesting notes on branches in Minneapolis, St. Louis, Des Moines, Iowa, Colorado, the Dakotas and Kansas. There were viable branches in many remote spots that we have lost track of over the years. I wonder if in the next four years, we could draw up a plan to rehabilitate at least some of those branches and fan the flames to reignite UNA activity in a few of those communities and bring them into the family of Ukrainian life in the Western Hemisphere.

I think that I mentioned this idea previously and, sadly, no one really picked up on it. But I still feel it is a good idea and should be seriously considered by the Executive and Board. I feel that we have reached a point where the UNA has an image problem. We have a former officer of ours, who cannot live with the idea that they are no longer running the operation and who proceed on every possible occasion to bash our present Executives, our policies, our building, and anything else associated with the UNA. There are those in the community who look up to the UNA as a dairy cow that should be milked as often and as long as possible, or as a pump that spills out large amounts of money on any and all schemes brought to its attention.

We have to get out there and tell our story! A true and wonderful story which will help people realize the gem that is the UNA. We must get people to envision their lives and those of our brethren in Ukraine, where there is no UNA to fight for their rights, to help keep them informed, and to stand by with an open check-book when the need arises. We need a Michigan or Madison Avenue advertising agency to map out a plan of action for us to polish up our image, not only among Ukrainians, but more importantly, among non-Ukrainians Hollywood does it, politicians do it, why not us?

Звіт головного секретаря Володимира Сохана

Це вже мій сьомий звіт за чотирирічну каденцію, як члена Головного Екзекутивного Комітету, до складу якого я був вперше вибраний у травні 1966-го року. Від того часу мінялися в початкових каденціях мої титули, але обов'язки, як члена Головного Екзекутивного Комітету не змінялися, тільки зростали із ростом і потребами УНСоюзу.

Поступив я на працю в УНСоюзі в червні 1949-го року і працюю від того часу в Головній Канцелярії вже близько повних 45 років. Після трьох місяців побуту в Америці і праці в іншій установі (банку) я вибрав Український Народний Союз, хоч і за дещо меншу платню, бо хотів працювати в рідній українській установі, для добра українського народу. Це рішення та всі роки моєї праці в УНСоюзі дали мені повне вдоволення.

Після 45 років праці, по осягненні віку 70 років, я рішив відійти на пенсію, хоч як мені дорогий та рідний Український Народний Союз, щоб на моє місце стала до цієї праці молодша особа. Але ось тут я хочу Вас усіх запевнити, що я не забуду про УНСоюз та буду безплатно для нього працювати, коли тільки буде потреба. Так, наприклад, я не відмовлюся допомогти УНСоюзові почати забезпеченеве підприємство в Україні, коли буде така можливість і потреба моєї допомоги. Я мрію також і про те, щоб допомогти Україні стати вповні незалежною державою і цим самим довести до повного здійснення наших мрій та бажань.

У цьому конвенційному звіті обмежусь до основних даних та підсумків за останній рік та за чотири міжконвенційні роки. Сподіюся, що такий звіт буде вистачальний для секретарів Відділів та союзових діячів, які добре обізнані з нашою працею і з вислідами якої вони зустрічаються постійно у своїй союзовій праці. Що більше, я вірю, що такий короткий звіт кожний скоріше прочитає, як звіт надто довгий. Тому після короткої розповідної форми звіту подаю окремо таблиці, повні цифр та даних про УНСоюз та нашу працю.

Діяльність Українського Народного Союзу, як забезпеченевої братської допомогової та громадської патріотичної установи лежить на плечах наших союзових діячів у терені, а в першу чергу на плечах секретарів наших Відділів. Вони своєю муравлиною працею здобувають постійно нових членів, навіть у часі змінливих важких економічних обставин. Вони ведуть поруч братської забезпеченевої також допомогову і громадську та патріотичну працю, яка особливо важна для нашої діяльности в останні роки відродження самостійної України. Вони, це наші „вояки на фронті", з якими ми в Головній Канцелярії стараємося тісно співпрацювати, бо від їхньої праці залежать наші успіхи та й невдачі. Тому їм належиться у звіті перша згадка і подяка за цей великий труд для УНСоюзу, нашої громади та нашого народу в Україні.

Як і кожного року в річних звітах, згідно з традицією, належить згадати з признанням і пошаною тих наших секретарів Відділів, які відійшли від нас у 1993-му і вже на початку 1994-го року. У цьому часі відійшли від нас у вічність наступні секретарі Відділів: д-р Василь Вереш — секретар 4-го Відділу, Іван Пециляк — колишній секретар 6-го Відділу, Степан Ґонза — колишній секретар 38-го Відділу, Франко Коземчак ст. — секретар 113-го Відділу, Емілія Саноцька — секретарка 158-го Відділу, Михайло Хитра — секретар 234-го Відділу, Петро Аркотин — секретар 261-го Відділу, Каролина Паріс — секретарка 295-го Відділу, Іван Кніґницький — секретар 430-го Відділу, мґр Іван Геврик — секретар 445-го Відділу, Петро Самець — секретар 468-го Відділу, Іван Леник — секретар 470-го Відділу та д-р Микола Сидор Чарторийський — секретар 485-го Відділу. Вже в 1994-му році розпрощалися з нами: Степан Івасечко — секретар 48-го Відділу, Олеся Барвінчак — секретарка 129-го Відділу, Степан Филик — колишній секретар 163-го Відділу, Іван Гринчишин — секретар 223-го Відділу, мґр Іван Гаврилюк — колишній секретар 360-го Відділу і Мирослав Дереш — секретар 371-го Відділу.

Особливо болючою втратою для УНСоюзу та нас усіх була несподівана смерть мгра Івана Геврика, головного директора УНСоюзу для Канади, раніше голови Головної Контрольної Комісії та успішного організатора нових членів і секретаря 445-го Відділу. Також у звітовому році відійшов від нас колишній головний радний УНСоюзу Ярослав Гук.

Вшановуючи пам'ять померлих діячів УНСоюзу, які також у великій мірі були діячами нашої спільноти, ми дивимось з турботою в сторону молодшої генерації українців в Америці та Канаді і надіємося, що із цих рядів активістів прийдуть поповнення діячів УНСоюзу. В цьому напрямку ми всі повинні працювати, бо вони нам потрібні на всьому широкому діяпазоні діяльности УНСоюзу, починаючи від секретарів і кінчаючи вищими постами Головного Уряду УНСоюзу.

Обов'язки та відповідальности головного секретаря

Згідно з постановами статуту УНСоюзу, до обов'язків і відповідальностей головного секретаря належить:

— Перевірка та оформлювання аплікацій на нові грамоти забезпечення і зв'язані з цим контакти із секретарями Відділів, організаторами, лікарями і шпиталями, як також із реасекураційною установою та з установою, яка переводить для нас перевірку аплікантів на вищі суми забезпечення;

— Виготовлювання та висилка грамот забезпечення, як також висилка секретарям Відділів членських відзнак і платничих книжечок;

— Виготовлювання і вдержування картотек членів, підготовка та друк місячних виказів членів Відділів і оформлювання всіх змін у стані членства на основі місячних звідомлень, одержаних від Відділів;

— Вдержування на картотеках, компютерах і книжках обліку — статистики руху і стану членства по Відділах, по стейтах і провінціях, по клясах та сумах забезпечення, як теж виготовлювання на їх підставі та проголошування місячних звідомлень Рекордового Відділу;

— Виготовлювання річних звітів про рух і стан членства для забезпеченевих властей та для обчислення резерви — оцінки грамот;

— Зберігання документів забезпечення членів, як також листування та архівів Відділів;

— Оформлювання змін кляси та суми забезпечення членів, змін імен, прізвищ і спадкоємців, змін у плянах платности вкладок, та виготовлювання і видача додаткових договорів про подвійне забезпечення і забезпечення платника;

— Виготовлювання повідомлень про платність вкладок, вдержування евіденції про час виплати вивінувальних грамот і висилка таких повідомлень. Вдержування евіденції про закінчення платности вкладок за грамоти кляс P-20, P-65 та 0 (P-70) і висилка потверджень про повністю заплачені вкладки за такі грамоти. Вдержування евіденції та висилка повідомлень про закінчення платности вкладок і вигаснення важности забезпечення грамот кляс T-5, T-10 та грамот акцидентового забезпечення;

— Обчислювання винагород за приєднування нових членів, як також винагород предсідникам і касирам Відділів;

— Виготовлювання і висилка аплікацій на виплати допомог, аплікацій на грошові звороти і заяв на посмертні виплати;

— Висилка книг, друків та різних допоміжних матеріялів секретарям Відділів і організаторам;

— Протоколування засідань Головного Екзекутивного Комітету і Головного Уряду та проголошування в офіційному органі звітів головних урядовців та всіх резолюцій, ухвал, директив і рекомендацій, які мають більше значення;

— Поладнування всіх справ із забезпеченевими властями стейтів і провінцій, в яких УНСоюз має дозволи вести забезпеченеве підприємство;

— Ведення загального листування УНСоюзу;

— Обслуга секретарів та організаторів і служба членам, яка вимагає ведення широкої кореспонденції не лише зі секретарями Відділів, організаторами і членами, але також з лікарями, шпиталями, реасекураційною установою, та установою, яка переводить перевірку аплікантів на вищі суми забезпечення.

Над виконуванням усіх цих завдань, які належать до статутових обов'язків та відповідальностей головного секретаря УНСоюзу, працює цілий штаб службовиків Рекордового Відділу Головної Канцелярії. Цим нашим службовикам, членам нашого „тіму", до якого я також себе з гордістю зараховую, складаю сердечну подяку та признання, так за пильну працю, як і за братерську співпрацю.

До цього звіту подаю тут список цих наших співробітників за роками служби: Михайло Юзенів, проф. Павлина А. Данчук, Богуслава Поліщук, Марія Шевчук, Ірина Худьо, Марія Завійська, Анна Малиновська, Марта Лиско, Йосип Гайда, Володимир Снігур і Марійка Коваленко. Всі ми дружньо виконуємо свої завдання, допомагаючи один одному, та кожночасно заступаючи своїх співробітників в часі їх відпусток, чи занедужань. У звітовому часі відійшла від нас довголітня співробітниця Рекордового Відділу Меланія Мілянович. Вона спершу відійшла на пенсію, але вкоротці після цього померла, залишаючи за собою сліди її відданої праці для УНСоюзу.

На особливу подяку та признання заслуговує наш фахівець компютерського діла Ярослав Томоруґ, який завжди готовий розв'язувати нові компютерські проблеми та програми.

Вкінці тут належить скласти подяку за дружню співпрацю членам Головного Екзекутивного Комітету, редакторам „Свободи" та „Українського Тижневика", як також усім нашим співробітникам інших Відділів Головної Канцелярії та Видавництва і всім членам Головного Уряду УНСоюзу.

Наша забезпеченева служба.

Наша забезпеченева служба власникам 68,000 грамот забезпечення починається від оформлювання аплікацій і видачі грамот забезпечення, а кінчається на видачі документів для виплат вивінування дозрілих грамот, грошових зворотів, допомог та виплат посмертного. Це включає повну обслугу секретарів та організаторів членів і всесторонню забезпеченеву і братську службу членам.

Листування із секретарями Відділів, поодинокими членами і кандидатами на нові грамоти забезпечення відограє важливу ролю в нашій забезпеченевій службі. До цього треба додати наші телефонічні розмови, в яких даємо вичерпні інформації та поради про забезпечення в УНСоюзі. Ця забезпеченева служба вимагає багато часу і труду, але від неї залежать наші усіхи у приєднуванні нових членів чи підвищуванні сум забезпечення членів. Пишемо листи секретарям, щоб допомогти їм у приєднуванні нових членів та службі членам. В листуванні та навіть телефонічних інформаціях ми стараємося підкреслити нашу професійність у життєвому забезпеченні та доказати, що УНСоюз дає своїм членам краще забезпечення, як комерційні установи, а в додатку дає їм ще щось більше, крім забезпечення.

Ми стараємося впроваджувати в нашому забезпеченевому діловодстві зміни та модернізацію, щоб вигравати в кожному випадку конкуренцію комерційних забезпеченевих установ. Тому разом із актуаріями та фахівцями життєвого забезпечення Відділу Продажу Забезпечення працюємо над проектами змін, поліпшень, як також впровадження нових плянів забезпечення.

Ще у вересні 1990-го року ми впровадили у співпраці з актуарієм нові пенсійні грамоти. Опісля на рекомендацію Відділу Продажу Забезпечення ми ввели нові пенсійні грамоти із 1-им січня 1993-го року. Тепер цими пенсійними грамотами завідує наш Фінансовий Відділ, тому що пенсійні грамоти не є забезпеченевими, але ощадністю із звільненням від податків до часу виплат за ці грамоти.

В квітні 1993-го року, у співпраці із Відділом Продажу Забезпечення та актуаріїв, ми почали видавати грамоти „юніверсал лайф", які є комбінацією термінового забезпечення та із ощадністю. Покищо ці грамоти не здобули собі належної популярности.

У зв'язку із впровадженням пенсійних грамот та грамот „юніверсал лайф", як також стараннями впровадити нові термінові грамоти, ми закупили нову компютерську систему AS/400 та ID[3], для праці на яких вишколюємо наших службовців.

Вишкільна праця

У звітовому часі, тобто за чотири роки, ми мали два курси — семінари для секретарів, зокрема нових. Вони відбулися на „Союзівці" і викладачами на них були три члени Головного Екзекутивного Комітету, затруднені у Головній Канцелярії та керівник Відділу Продажу Забезпечення Роберт Кук. Крім цього я використовував кожну нагоду зборів Округ, щоб на них присвятити значну частину моїх доповідей на вишкіл, головно на інформації про нові грамоти та зміни в нашому діловодстві життєвого забезпечення. Там також пропагував я продаж грамот для дітей, за які платять дідусь, чи бабуня, або батьки, повні вкладки до дати дозріння грамот, користаючи із знижки 6% річно.

До вишкільної праці треба також зарахувати наше широке листування і телефонічні розмови, так із секретарями, як і з батьками, чи дідусями, або бабунями, та з кандидатами на забезпечення в УНСоюзі. Наше листування, як і доповіді на курсах, чи зборах Округ, ми завжди доповнювали друкованими матеріялами та виготовленими таблицями із сумами вкладок і зворотних вартостей пропонованого забезпечення.

Такими фаховими інформаціями і порадами ми доказували особливу вартість забезпечення в УНСоюзі, його конкурентність з комерційними установами, та додаткову вартість у користах для членства УНСоюзу.

Вдержування документів і протоколів та ведення обліку членства.

До статутових обов'язків головного секретаря УНСоюзу належить зберігання документів УНСоюзу, вдержування протоколів Конвенцій та зладжування і вдержування протоколів засідань Головного Уряду і Головного Екзекутивного Комітету. Він також має обов'язок проголошувати в офіційному органі УНСоюзу звіти головних урядовців, резолюції, рекомендації та ухвали і заввагі, які мають більше значення для УНСоюзу.

Звіти, резолюції та рекомендації були поміщувані у „Свободі" та в „Українському Тижневику". Резолюції та рекомендації появлялися в друку не пізніше трьох тижнів після річних засідань. Натомість протоколи таких нарад, разом із звітами, були поміщувані із більшим запізненням, тому що зладження таких протоколів треба робити із звукозаписної стрічки. Вістки із засідань Головного Екзекутивного Комітету, виготовлені на підставі написаних звітів членів Головного Екзекутивного Комітету, та інформації про рішення появлялися до двох тижнів від відбутого засідання, спершу у „Свободі", а потім в „Українському Тижневику", у скороченому перекладі.

Протоколи засідань із супровідними матеріялами та записами нарад на стрічках зберігаємо в Головній Канцелярії.

У „Свободі" ми поміщуємо за кожний місяць звіти Рекордового Відділу про рух членства та його стан на кінець даного місяця. Короткі звіти про рух членства поміщуємо кожного місяця в „Українському Тижневику".

Облік членства веде наш Рекордовий Відділ точно і справно, оформлюючи, чи реєструючи з кінцем кожного місяця всі зміни у стані членства. Цей облік ведемо при допомозі картотек і машин IBM та книжок, які ми постійно узгіднюємо при кожномісячних перевірках. З цих даних на машинах IBM ми виготовляємо місячні викази членів поодиноких Відділів, повідомлення про платність вкладок і підсумки руху та стану членства по Відділах, стейтах і провінціях, по клясах забезпечення і за осягненим віком. Облік цей потрібний також для кінцеворічної оцінки грамот всього членства УНСоюзу та для інших даних у звітуванні перед забезпеченевими урядами стейтів і провінцій.

На основі даних веденого в Рекордовому Відділі обліку членства ми виготовили цілий ряд таблиць, які включені до цього звіту. Аналіза цих таблиць про рух і стан членства дає нам змогу правильно оцінити пророблену працю, наші успіхи та невдачі, і складати реальні пляни нашої праці на майбутнє, користаючи із досвіду попередніх років.

Продовження буде.

УКРАЇНСЬКИХ ДІТЕЙ — ДО УКРАЇНСЬКИХ ЛІТНІХ ТАБОРІВ!

ЗГІДНО З НОВОПРОПОНОВАНИМИ правилами Уряду президента Билла Клінтона, для охорони харчування громадян соки з овочів і городини та яйця мусять бути визнані безпечними для споживання від часу їх збору до прибуття в крамницю. Представляючи згадані пропозиції, котрих введення в життя коштуватими приблизно 43.2 млн. дол., віцепрезидент Ал Гор зазначив, що харчі у ЗСА є найбільш безпечними для споживання, то все ж таки ще багато залишається щоб вони були ще більш безпечними. Новопропоновані правила вимагатимуть конгресового фінансування поки їх можна буде вводити в життя, а в основному ці нові правила є висідом вимог Президента з минулого січня, коли то в кількох місцях країни виникли захворювання спричинені харчами.

Вечір в честь редакторки

12-го квітня у Великій залі УОКЦентрі в Філядельфії 43-ім Відділом СУА відзначено ювілей журналістки, члена НТШ, пластової і громадської діячки ред. Ольги Кузьмович з нагоди близького її 80-річчя.

„Про це і те", так називався вечір, як і рубрика в газеті „Свобода", яку веде Ольга Кузьмович під псевдонімом „О-КА".

На сцені фортепіян, квіти. І хоча погода була несприятлива та прихильників ювілятки це не зупинило — понад 150 місць в залі було зайнято.

Вечір відкрила голова 43-го Відділу СУА Анна Максимович, яка привітала шановну Ольгу Кузьмович, її дочку, хресну дочку, внука і гостей, що прибули на цей вечір з Ню Йорку та всіх присутніх.

Ведуча програмою Людмила Чайківська розпочала вечір словами поета: „Коли маєш сказати людині щось гарного, скажи тепер... скажи тепер... То ж привітаймо тепер редакторку Ольгу Кузьмович за вічну молодість, що живе в серці пластунки, за журналістичну працю, за редагування книжок, за писання фейлетонів, за шляхетність та громадську мудрість, за її товариську вдачу".

На сцену енергійними кроками виходить поюнацькому струнка, тендітна приємна сивоволоса жінка. Анна Максимович прикріплює ювілятці О. Кузьмович орхідею, яка так пасує до її строгого чорного костюма та голубого намиста зі срібними дукатами.

Вітала ювілятку Людмила Волянська, довголітній секретар Спілки Українських журналістів, член редакції „Свобода". Вона розповіла про Ольгу Кузьмович як про надзвичайну людину, журналістку, приятельку, подякувала їй за науку. Та відзначила, що „О-КА — це енергетичне диво. Колишня абсольвентка Варшавського університету, журналістка, плюс чисто людський елемент. Ця невеличка постать містить в собі велике серце; приятель молоді, діячка НТШ, Пласту".

Голова світового НТШ проф. Леонід Рудницький привітав Ольгу Кузьмович з ювілеєм, відзначив правдомовність, завзятість, працелюбство, її щоденну муравлину працю як секретарки НТШ, незаступимої, обов'язкової. Вона ніколи не марнувала своїх талантів..." Проф. Л. Рудницький також повідомив присутніх, що О. Кузьмович передала до ужитку свій дім у Львові для НТШ.

Акторка і співачка Марія Лисяк прочитала уривок „Сліди на снігу". Похресник О. Кузьмович, актор і мистець Любарт Ліщинський мав прочитати оповідання, але через простуду прийшлось „рятувати" його самій ювілятці. Майстерно прочитала вона оповідання „Ключі". Таке коротке собі оповідання, але скільки присутним пригадало про ось ту „щілину для ключів мого-не-мого дому... на вулиці мого — не мого міста...".

Оперний співак Богдан Чаплинський при супроводі піяністки Роксоляни Герасимович виконав пісні: „Зелені гори" (муз. Стон Балтаровича) та „Ой ти, дівчино" (муз. Людкевича).

Про подругу Ольку Кузьмович, пластунку, розповіла знана діячка в Пласті і громаді Дора Горбачевська. Вона пригадала першу зустріч з О. Кузьмович в Баффало, про її вклад в організацію Пласту, (бо якраз в цей день минуло 85 років початку цієї організації). Згадала про допомогу Ольги в започаткуванні „Школи Булавних" в Америці, про ідеологічну і журналістичну її працю в Пласті, про її справедливість, товариськість та висловила вдячність за дружбу і приязнь, подарувала троянди зі словами: „Перша — це від всіх нас, пов'язаних колинебудь із 'Школою Булавних'. Друга — це від „Гребель", яких я тепер курінна. Ми дуже за Вас горді, Ви є прикладом одної з тих, які рвуть греблі на застоялих громадських водах. Третя — з любов'ю і вдячністю від мене і моїх синів, Олекси і Петра".

Ведуча Л. Чайківська говорила про О. Кузьмовича як чудову душевну людину.

М. Лисяк прочитала слушне до цього спомину оповідання про материнські очі. Співак Б. Чаплинський під супровід фортепіяну Р. Герасимович проспівав арію з опери „Тоска" (композитора Пуччіні) та арію з „Аїди" (муз. Верді).

Брали участь в програмі „Про це і те" (сидять, зліва): Людмила Чайківська, Людмила Волянська, Ольга Кузьмович, Марія Лисяк і Андрея Вотерс, Анна Максимович; (стоять, зліва):Богдан Чаплинський, Марія Куземська, Ярослав Залінський, Марія Данилів, Роксоляна Герасимович, Ліза Чепіль, Дора Горбачевська, Марія Євсевська і Леонід Рудницький.

Зі словами привіту звернулась до ювілятки голова Філядельфійської Станиці Надія Чемеринська, яка сказала, що „молодь шукає прикладу; ми раді, що Ви є з нами. Дякуємо". На сцену вийшли маленькі „пташата", які тільки ступають на пластову дорогу Андрейка Вотерс та Данилко Чайківський, та піднесли ювілярці чудовий букет квітів.

Як вияв пошани до ювілятки голова Філядельфійського Відділу НТШ д-р Ярослав Залінський теж піднесли квіти.

О. Кузьмович із членами пластових куренів „Бурлаки" (зліва): В. Гнатківський, С. Кушнір, Р. Левицький, О. Кузьмович, О. Біланюк, Ю. Данилів, Р. Купчинський і Ю. Ференцевич.

Від пластового куреня „Бурлаки" вітав О. Кузьмовича гість з Ню Йорку пл. сен Юрій Ференцевич, передаючи її враз із квітами ювілейну відзнаку того куреня, що відзначав літом 50-річчя існування, а пл. сен. Володимир Гнатківський вітав від КЛК, згадуючи її співпрацю у виданні Альманаху, і на спомин передав таблю зі світлинами усіх голів того клюбу, якого засновником був батько ювілятки.

Редактор Олег Лисяк подарував О. Кузьмович свою останню книжку „Відламки: Шибки у вікні", а від СУА чудовий букет ювілятці подарувала голова 43-го Відділу СУА А. Максимович.

Програмою вміло, а при тому тепло та сердечно, вела Л. Чайківська, що і була ініціяторкою вечора та його душею. На закінчення вона подякувала всім виконавцям програми, а дорогій О-ЦІ побажала ще многих, благих і творчих літ.

До мікрофону підходить сама ювілятка, яка сердечно дякує за цей влаштований вечір. „Слухала я це все", — каже О. Кузьмович. „Чи то справді про мене? Якось дивно бути на імпрезі не в ролі журналістки..." Ювілятка пригадує свої перші кроки журналістичної діяльности, про свою подорож в Україну, яка навіяла більше смутку, ніж радости; про інтерв'ю з багатьма цікавими людьми; про тих, хто приїздить з України на працю, щоб полегшити долю своїх рідних. Дякує за пам'ять її приятелів, які влаштували цей вечір в її честь, та тим, хто потрудився приїхати на нього.

Після офіційної програми вечора точились розмови за смачним буфетом, організованим Марією Данилів. Шанувальники О-КИ довго не розходились, спостерігали за кожним кроком і рухом усміхненої, тендітної, але такої „знаменитої" особи, дивувались її молодечому запалові, її умінню жити в ім'я людей.

Галина Клюк-Дзівак

Замість квітів на могилу д-ра

РОМАНА КВАСОВСЬКОГО

склали $200.00 на Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля.

Братова — Мирослава Квасовська
братанки — Віра Квасовська-Легедза з доньками Ганусею й Уляною
— Орест Квасовський з дружиною Надею і синами Петром і Стефаном.

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ БЕЗМЕЖНО БОЛЮЧОГО ВІДХОДУ у Господню вічність нашого найдорожчого ніколи незабутнього МУЖА, БАТЬКА, СИНА і БРАТА

бл.п.

ВОЛОДИМИРА КАТРУКА

буде відправлена

СВЯТА ЛІТУРГІЯ з ПАНАХИДОЮ

в катедрі Непорочного Зачаття у Філядельфії, Па о год. 7-ій рано в середу 28-го травня 1997 р.

Просимо приятелів та знайомих згадати покійного у своїх молитвах.

Дружина — АНТОНІЯ з родиною
батьки і сестра.

Ділимося сумною вісткою, що у вівторок 13-го травня 1997 р. о год. 4-ій рано відійшла у вічність наша дорога приятелька

бл. п.

АЛЛА ЦІВЧИНСЬКА

Залишені у смутку:

МАША, АНДРІЙ, ВІТЯ, СВЄТА, ЛІЗА і ЖЕНЯ

Вічна їй пам'ять!

У глибокому смутку ділимося сумною вісткою, що 13-го травня 1997 р. перестало битись серце дорогого та довголітнього друга і товариша по скитальщині письменниці

бл. п.

АЛЛИ ЦІВЧИНСЬКОЇ

В жалобі лишились:

ЕЛЕОНОРА та ВЛАДИСЛАВ КЛЕХ

Вічна їй пам'ять!

З глибоким жалем повідомляємо родину, приятелів і знайомих, що 23-го квітня 1997 р. в Чикаго, Ілл. відійшла у вічність на 84-му році життя

бл. п.

ІРЕНА З РУДАВСЬКИХ МІШКЕВИЧ-ДУБ

членка Українського Золотого Хреста, сестрицтва Покрова Пресвятої Богородиці та крамнички „Сумління" при соборі свв. Володимира і Ольги.

ПОХОРОН відбувся 30-го квітня з собору свв. Володимира і Ольги на місцевий цвинтар св. о. Миколая.

У глибокому смутку залишилися:
внучка — УЛЯНА
синова — ТАМАРА з чоловіком ЯЛЛЯНОМ СТОРРІ
племінник — проф. ЮРІЙ РУДАВСЬКИЙ з родиною в Україні
братова — СТЕФАНІЯ МІШКЕВИЧ з родиною в Каліфорнії
родина — ЛЕВ ЧАЙКОВСЬКИЙ з дружиною КАТЕРИНОЮ і дітьми ЛАРИСОЮ та д-ром ЛЕВКОМ
— ВОЛОДИМИР МОСКАЛЮК з дружиною ЄВГЕНІЄЮ в Мишигені
— АННА РИБАК у Фльориді
племінниця — ЛЕСЯ РУДАВСЬКА з сином ОРЕСТОМ
сваха — НЮТА КУЗИК з сином ОРЕСТОМ
та ближча і дальша родина в ЗСА, Україні і Венесуелі.

Вічна їй пам'ять!

В ПЕРШУ НЕВИМОВНО СУМНУ і БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ відходу у вічність нашої найдорожчої і незабутньої ДРУЖИНИ, МАМИ, БАБЦІ, ПРАБАБЦІ і ТЕТИ

СВ. П.

ПЕТРОНЕЛІ РИПЧУК

ПАНАХИДА буде відправлена після св.Літургії 22-го травня в церкві св. Юра в Ню Йорку.

Покійна залишила у глибокому смутку:
мужа — ВОЛОДИМИРА
дочки — ГИЛЬМУ з мужем ЛЯЗЛОМ
— ІРИНУ з мужем МИХАЙЛОМ
внуків — ХРИСТИНУ, АНДРІЯ, НИКОЛАЯ, ТИМОТЕЯ
правнуків — ХРИСТОФОРА
— ЙОСИФА
— КЛИМЕНТИНУ
племінницю — ЛЮБУ СОХАН з мужем д-ром ОЛЕГОМ і дітьми

УПРАВА УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ В НЮ ЙОРКУ

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ МУЗЕЮ

відбудуться

в неділю 1-го червня 1997 р.
о год. 2-ій по пол.

в приміщенні Українського Музею
203 Друга авеню, Ню Йорк

ПОДІЇ

КОНФЕРЕНЦІЯ В УВАН

Ню Йорк. — Українська Вільна Академія Наук у ЗСА влаштовує конференцію з нагоди презентації спільного видання УВАН у ЗСА та Українського Академічного Видавництва: „Аннали“, томи XVII, XVIII, XIX, Дмитро Чижевський „Історія української літератури XI—кінця XIX століть, доповнена працею Юрія Луцького „Огляд української літератури XX ст.“ Виступлять д-р М. Антонович, д-р Юрій Луцький та д-р Богдан Винар. Конференція відбудеться у неділю, 18-го травня, в УВАН, 206 захід 100-та вул. в Ню Йорку. Телефон (212) 222-1866. Початок о год. 2-ій після полудня.

ПОЇЗДКА НА СВЯТКУВАННЯ ДНЯ БАТЬКА

Ню Йорк. — Окружний Комітет Відділів УНС в Ню Йорку влаштовує поїздку на Союзівку в День Батька, у неділю, 15-го червня ц. р. Автобус від'їде того дня о год. 7:30 ранку від домівки Товариства „Самопоміч“, 98 Друга аве. в Ню Йорку. Програма: 12-та год. полудня — спільний обід на Союзівці, 3-тя год. після полудня — концерт. Від'їзд о год. 6-ій вечора. Зголошуватися слід до Ольги Літепло (718) 854-6992 або Оксани Лопатинської (212) 777-1336 (Т-во „Самопоміч“). Замовлення місць проводитиметься тільки за попередньою оплатою.

ВШАНУВАННЯ Й. ЛИСОГОРА

Ню Йорк. — Український Інститут Америки, Український Конгресовий Комітет Америки та Український Народний Союз влаштовують бенкет для вшанування українського громадського діяча Йосипа Лисогора. Бенкет відбудеться у неділю, 8-го червня, в Sheraton New York Hotel and Towers, 7-ма аве. і 52-га вул. в Ню Йорку. Початок о год. 1-ій після полудня. Вступ — 100 дол. Зголошення приймається до 1-го червня за адресою: Ukrainian Institute of America, 2 East 79th Street, New York, NY 10021, тел. (212) 288-8660.

ГРОМАДСЬКІ ІМПРЕЗИ

Редакційні вістки про громадські імпрези будуть поміщені у „Свободі“ **тільки після появи платних оголошень** у щоденнику або „Українському Тижневику“.

Редакція „Свободи“

Події в чудодійному Люрді

Дорогі українці, мило мені вас повідомити, що цього року минає 139-та річниця, як в місяці лютому 1858 року перший раз появилась Пречиста Діва Марія убогій пастушці Бернадеті Субіру в Люрдській гроті Массабієль. З тої нагоди, хоч на світі холодна зима, в підземній катедрі в Люрді відбувалась величина Літургія: участь у якій взяли 20 владик, 700 священиків, та майже 30,000 паломників з цілого світу. Управа Люрдської гроти цієї зими розпочала будову нового шпиталю на 1,000 ліжок, будова в скорому часі добігає кінця. На Квітну неділю за новим стилем, відвідав Люрд амбасадор України у Франції враз із своєю родиною — Юрій Кочубей. Він замешкав в українському домі та взяв участь в наших Богослуженнях. Амбасадор дуже жалкував, що минулого року не міг приїхати на прощу, бо в той час його покликано до Києва. На Великдень, за новим стилем, прибула велика група наших українських паломників з околиці Львова.

Від 12 до 16 травня приїде українська група 50 паломників зі Львова під проводом отця Редемптористів на прощу до Люрду. Від 31-го травня до 2-го червня 100 вояків Української Армії візьмуть участь в паломництві військових у Люрді, просітимуть Пренепорочно Зачату Діву Марію, щоб був на світі мир.

З цілого світу, а вже найбільше з України, я отримую багато листів. Українці з-поза моря присилають свої пожертви на святі Літургії в різних наміреннях, не лише за свої родини, але за кращу долю нашої Церкви в Україні та української держави. Хоч наша Церква вийшла з підпілля, хоч Україна вільна та самостійна, але дійсність не надто весела. Чому? Бо спалені міста і села, ріки наші затроєні, слізьми, кров'ю напоєні, поля окопами зриті, могилами високими і хрестами вкриті. У могилах кров підпілля, згар і попіл з Чорнобиля, глибокі, пекучі рани. Ось образ Вкраїни-мами, ось образ нашої Церкви, що з хрестом приносить жертви, щоб була вільна й здорова, доля її — то шлях Йова. Йова із Божого веління переніс страшні терпіння, за все дякував Богові, та підніс перемогу над демоном сатаною, так, як сталося з Москвою, що грабувала, мордувала, нашу Церкву розпинала, за те, що Бога любила і, як Йов, Бога молила: завжди в кожний момент, постійно, поки державу самостійну з Христом з гробу воскресила, всемогуча Божа сила.

Амбасадор України у Франції Юрій Кочубей з родиною на прощі в Люрді 1997 року. Отець Василь Прийма (в першому ряді посередині), по боках отця — подружжя Кочубеї..

З України я отримую майже щотижня листи, часто дуже розпачливі; люди просять допомоги, також різні церкви та організації просять допомоги, вони не знають дійсности, що я вже старенький дідусь, маю до помочі ще старшу від себе одну сестру Ізидору та другу сестру законницю Стефанію, та три наші українські родини, людей, що вже на пенсії.

Моя поміч для вас, дорогі українці, має духовний характер: я часто в неділі відправляю Службу Божу за всіх наших жертводавців, що присилали та дальше присилають свої пожертви на українську Церкву в Люрді. Відправляю Служби Божі, посилаю для тих, що потребують, мої книжки, особливо мою четверту книжку — „Молиться серце“, зневірених підтримую на дусі, особливо в цей весняно великодній час, коли Господь наш Ісус Христос воскрес із гробу.

В могилі своєю смертю смерть поборов та нам обіцяв світле воскресіння та спасіння. Тому закінчую до вас, дорогі українці, моє слово:

Христос Воскрес! Радіймо! Сумніватися не сміймо! Правду про воскресіння — безсмертних душ спасіння по всему світі сіймо! Як Христос Воскрес по смерти триденній в гробі, так воскресла наша Церква і Україна безсмертна по Божій подобі. Так воскреснуть в своїм тілі з мертвоти зотління, наші предки в Україні, що служили батьківщині в надії на воскресіння в життя вічне і спасіння в небесній країні! Гряде найбільша річниця в світі для всего людства, бо Пречиста Дівиця, неба і землі цариця, породила нам Христа — спасителя всего світа, Творця Нового Завіта, Визволителя з гріха, що спричинив сатана — батько неправди і зла. Христос Основатель Церкви, сам себе приносить в жертві, за гріхи всего людства, в муках на хресті вмирає, на три дні у гріб лягає, в гробі смерть перемагає, воскресає до життя силою Бога-Отця.

На закінчення мого слова, у світлий празник Христового Воскресіння та з приходом весни-красуні, щиросердечний привіт посилаю, здійснення мрій і щасливих та веселих свят бажаю!

Ваш приятель з Люрду
о. Василь Прийма.

До мене прошу писати на таку адресу: L'Abbe Pryjma Wasyl, 8 bis, rue de l'Ukraine, 65100 Lourdes, France.

В. Горбулін...

(Закінчення зі стор. 1)

„Вашінгтон Пост“ викликає подив, бо з'явилася перед поїздкою Л. Кучми до Вашінгтону і Москви. За його словами, певні люди не хочуть, щоб Україна встановила добрі відносини зі ЗСА і Росією.

В. Горбулін також висловив сумнів щодо майбутнього об'єднання Росії і Білорусі і закликав ЗСА та інші країни зробити все можливе для збереження незалежности Білорусі не зважаючи на те, що в ній міцніє тоталітарний режим.

Познанській...

(Закінчення зі стор. 2)

ін. Варто в цьому місці зазначити, що вони посильно допомагають науковцям Київського університету ім. Т. Шевченка, розшукуючи і перекладаючи для створювання „Історії університету“ спогади його колишніх студентів-поляків.

Коли вже зайшла мова про Київ... Отож ми з власної ініціятиви, інспірованої, ясна річ, прагненням нашої молоді, щороку проводимо виїзди на мовну і краєзнавчу практику до Львова і Києва. На порядку денному продовження цих маршрутів до інших міст, впровадження архівно-пошукової роботи, налагодження реальної, а не як до того часу лише спорадичної співпраці з редакціями україномовних періодичних видань.

Завдяки підтримці все того ж студентства на базі україністичного відділу створене Товариство „Польща-Україна“.

Одним словом, перед нами розгортається значний обшир діяльности на ниві польсько-українського зближення, ряди прихильників якого дедалі ростуть. Це вселяє надію і оптимізм. Початок вже зроблено. Не все дається просто і приходить відразу. Та юнь з певністю дивиться в своє майбутнє, тож перепони будуть таки подолані.

Вступайте в члени Українського Народного Союзу!

Чи знаєте, що „СВОБОДА“ це не тільки найстарший український щоденник у світі безперебійної появи, але й найдешевший.

За нього платять члени УНСоюзу 30 центів, а нечлени — 40 центів.

Чи не варто підтримати цю газету передплатою?

30 Montgomery St., Jersey City, NJ 07302
Tel.: (201) 434-0237